

Mednarodno
LETO OTROKA

MISEL

LETO XXVIII.
MAREC
1979

MISLI

(THOUGHTS)

INFORMATIVNI MESEČNIK
ZA VERSKO IN KULTURNO
ŽIVLJENJE SLOVENCEV
V AVSTRALIJI

USTANOVljen LETA 1952

Izdajajo slovenski frančiškani

Naslov MISLI:
P.O. Box 197,
KEW, Victoria, 3101.

Urejuje in upravlja:
Fr. Basil A. Valentine, O.F.M.,
19 a Beckett Street,
KEW, Victoria, 3101
— Tel. 861 7787

Rokopisov ne vračamo.
Dopisov brez podpisa uredništvo
ne sprejema.

Letna naročnina \$4.00
se plačuje vnaprej
(izven Avstralije \$6.00,
letalsko s posebnim dogovorom)

Tiska:
Polyprint (Vic.) Pty. Ltd.,
1 Dods Street,
Brunswick, 3056, Vic., 3056.

K SLIKI NA PLATNICAH:

Verska vzgoja se prične doma in
mati je prva ter najboljša učiteljica,
pravi stara modrost. Zlasti prazniki
so lepa priložnost, ki jo dobra kršćan-
ska mati ne sme zamuditi. Seveda
pa ni verska vzgoja le na materinih
ramah: tudi oče mora voditi s svojo
besedo in še bolj s svojim zgledom.

CELOVŠKE MOHORJEVKE 1979 so dospele in že pridno segajo po
njih. Dobite jih v verskih središčih. Cena celotne zbirke (štiri lepe
knjige!) \$10.-

Nekaj GORIŠKIH MOHORJEVK, lanskih in letošnjih, je tudi sreč-
no dospelo na našo upravo. Cena vsake zbirke (po štiri knjige) je \$12.-.

NAROČI IN BERI!

Poštnina v cenah knjig ni vključena!

UČBENIK SLOVENSKEGA JEZIKA, I. in II. DEL (SLOVENIAN
LANGUAGE MANUAL, PART I. and PART II.) Cena I. dela \$7.-,
II. dela \$8.50.

ANGLEŠKO-SLOVENSKI in SLOVENSKO-ANGLEŠKI SLOVAR
v eni knjigi. Žepna izdaja. Cena \$7.-.

KUHARSKA UMETNOST AZIJE. Na 233 straneh, s številnimi ku-
harskimi recepti azijskih narodov in z več barvnimi slikami serviranja
azijskih jedil. Zbrala Marinka Pečjak, izdano v Sloveniji. Cena \$13.60.

ŠKOF ROŽMAN, I., II. in III. knjiga. — Odlično delo dr. Jakoba
Kolariča CM. in podprto s številnimi dokumenti. Cena vseh treh knjig
\$40.- (Posamezne knjige: prva \$7.-, druga \$9.-, tretja \$28.-).

LJUDJE POD BIČEM (Odlična trilogija izpod peresa KARLA
MAUSERJA iz življenja v Sloveniji med in po vojni.) — Cena vsem
trem delom \$10.-

OČE UBOGIH — Vincencij Pavelski (Življenjepisno povest o svet-
niku je napisal znani pisatelj Wilhelm Hünermann). Cena vezani knjigi
\$3.50, nevezani \$2.-.

GLEJTE, ŽE SONCE ZAHAJA (Pisatelj Franc Sodja CM lepo
osvetli starost). Cena \$2.- in 3.- (v platno vezana).

V ZNAMENJU ČLOVEKA (Dr. Anton Trstenjak) — cena \$1.50.

STARA IN NOVA PODOBA DRUŽINE (Dr. Anton Trstenjak) —
cena \$1.50.

ZAKONCA — SE POZNATA? — (Vital Vider) — cena \$1.00.

ZA BOGOM VREDNA NAJVEČJE ČASTI (Baraga in Marija) —
256 strani — Zbral dr. Filip Žakelj — Cena \$2.50.

BARAGA USLIŠUJE — 468 strani — Zbral in uredil dr. Filip Žakelj
— Cena \$2.50.

Pri MISLIH lahko naročite razne DOKUMENTARNE KNJIGE, ki
so izšle v svobodnem svetu po revoluciji in zgovorno služijo za razu-
mevanje najtežjih let slovenskega naroda (1941-1945). Doma te prilike
nimajo niti študentje. Pa je prav, da spoznamo dobo tudi iz svobodnih
virov. Vse te knjige so prispevek objektivni slovenski zgodovini, ki bo
nekoč napisana brez krivljenja resnice.

Trenutno imamo na razpolago sledeče dokumentarne knjige:

TEHARJE SO TLAKOVANE Z NAŠO KRVJO (izjava prič o tehar-
skih dogodkih v letu 1945) — cena dva dolarja.

TABORIŠČNI ARHIV PRIČA — 1., 2., 3., in 4. zvezek (zbral dr.
Filip Žakelj). Vsaka knjiga po štiri dolarje.

REVOLUCIJA V HOTEDRŠICI (Siena Blažič) — Cena \$2.—

*

V zalogi imamo tudi stenski sliki **MARIJE POMAGAJ** in pa **SVETO-
GORSKE MATERE BOŽJE** v barvah. Cena vsake je brez poštne
dva dolarja. Ena kot druga bi bila lep okras izseljenskega doma.

SVITA SE VELIKI DAN

POD gornjim naslovom sem pred lansko veliko nočjo našel v tisku tele globoke pa vendar preproste misli:

Pred kulisami lastnega časa se odigrava glavno dejanje cerkvenega leta — VELIKA NOČ. Krščansko občinstvo se zabava v dvorani vsakdanjosti. Tako rado pogreva predigro božičnega praznika, ko je bilo obilo čustvenosti, daril in mnogo kadila. Velika noč pa je razmeroma prazna: ni praznik daril — kvečjemu jedil.

V to krščansko zaspanost in utrjenost pa zasije zarja Kristusovega vstajenja. Kar še ni bilo, kar še ni, ampak šele bo, se je tedaj zgodilo: mrtvi je oživel v lastni moči.

Na obzoru življenja slehernega človeka mežika že tudi zarja vstajenja, če jo le hočemo zaznati. Komaj se z rojstvom zareže trak časa, je že zategnjena vrv smrtnosti okrog vratu rahlega in preperelega človekovega življenja.

Ob žalostnem spominu in slovesu ob smrti dragega človeka zasije za hip zarja vstajenja in zbudi upanje na gotovo svidenje. Pri mnogih pa ob takih trenutkih ostane le spomin na krhko čašo človeškega življenja, ker v njej ni bilo osvežilne pijače vstajenja.

Trpeče obličje izmaličenega človeka, uničenega z dotikom trpljenja, žari v upanju na vstajenje: preko trpljenja in smrti vodi pot do poveljanja.

Kristusovo vstajenje je bil betonski temelj apostolskega oznanjevanja: ako Kristus ni vstal, je prazna vaša vera in je prazno naše oznanjevanje.

Kristjan, zapiši na čelo svojega krščanskega prepričanja Kristusove besede: JAZ SEM VSTAJENJE IN ŽIVLJENJE, KDOR VERUJE VAME, BO VEČNO ŽIVEL! Tedaj se bo tudi tvoje življenje spremenilo, ne pa žalostno uničilo.

Zarja velikonočnega jutra preganja temo in odkriva, kar je bilo zakrito; osvetljuje, kar je bilo zatemnjeno; ogreva, kar je bilo hladno: vero v Kristusovo in naše vstajenje.

Lepo velikonočno razmišljanje so gornji stavki, če si le vzamemo časa in se za nekaj trenutkov pomudimo pri njih. Končno vse naše življenje, tostransko in onostransko, zavisi od tega, kakšen odnos imamo do Gospodovega vstajenja. Na veri v vstajenje stojimo ali pademo. Tudi če obstanemo le pri zunanjostih verskega izživljanja, morda zaradi okolja, ali zgolj zaradi naše krščanske tradicije, je to brezvredna posest v zakupu, ki ne prinaša sadov. Prazen školjkin oklep brez življenja...

Naj zarja velikonočnega jutra znova ogreje našo notranjost z božjo milostjo! Razžari naj jo v globoki in pristni veri, ki jo viharji življenja ne bodo mogli ugasniti. Dih večnosti nosi, ki s smrtjo ne mine.

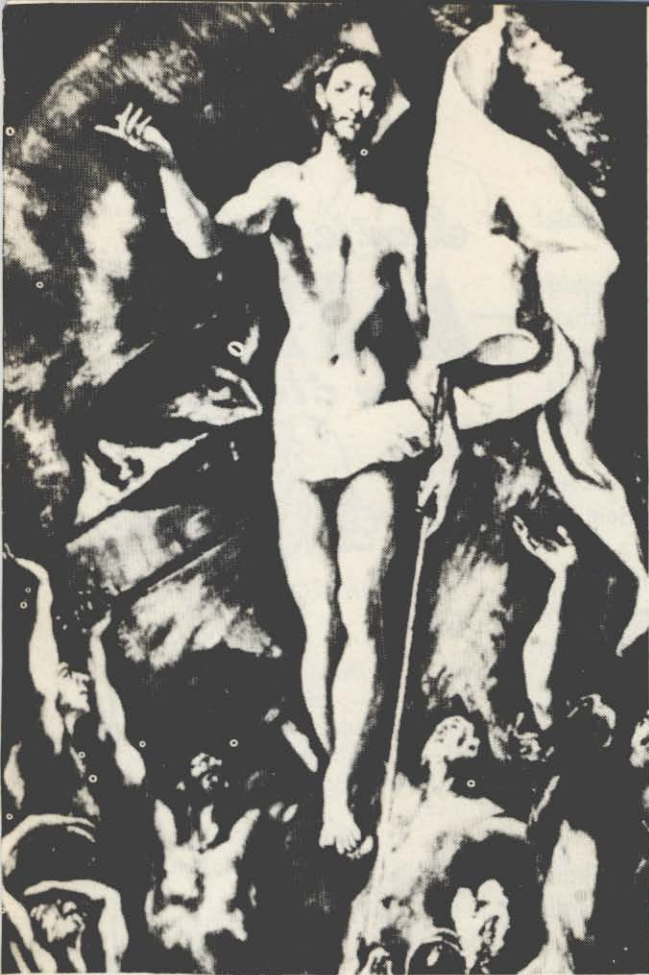
Urednik

L. 28 — MAREC 1979 — ŠT. 3

VSEBINA:

Svita se veliki dan	— Urednik — stran 65
Staro slovensko pismo za veliko noč	— Karel Mauser — stran 66
Nenehna skrb (nekaj misli ob Letu otroka)	
— Iz "Družine"	— stran 68
Mleko in med	— rnr — stran 69
Mati žalosti	
— Fernand Lalotte	— stran 70
Odpusti jim! (Resnična zgodba)	
— Grivski	— stran 71
Spomini na davne velikonočne praznike	
— M. Hartman	— stran 73
Velika nedelja (pesem)	
— Ljubka Šorli	— stran 74
P. Bazilij tipka...	— stran 75
Letno poročilo društva sv. Eme	
— Francka Anžin	— stran 77
Izpod Triglava	— stran 78
Glejte, da vas kdo ne premoti! (Kvekerji)	— stran 80
Pota božja (povest-nadaljevanje)	
— Srečko Selivec	— stran 82
Bistvo posta ostane	
— Janez Pavel II.	— stran 82
Naše nabirke	— stran 83
Izpod sydneyjskih stolpov	
— P. Valerijan	— stran 86
Kaj pravite?	
Samo civilno poročena	
— P. Bazilij	— stran 88
Z vseh vetrov	— stran 90
Kotiček naših malih	— stran 92
Križem avstralske Slovenije	
	— stran 93

Vidim, tiste stare karte. Lep, rumen piščanček kakor kepica, pobarvani pirhi in šop mačic. Blagoslovljene velikonočne praznike! Zdaj tisto doma ni več v modi. Imajo lepe fotografije, v veliki vazi tri lepe šmarnice, v košarici šopek kurjic — za napis pa: Iskrene čestitke. Kaj bi z blagoslovom? Le kam naj ga denejo?

Pa se mi vendarle zdi, da bi si za veliko noč morali pisati dolga pisma. Zavoljo tega, ker smo jih nazarensko potrebni. Nekam čudno odjenjavajo stare vezi in skoraj bi ti bilo nemara bolj prav, če bi ti letos že poslal kar tisto karto z veliko vazo in samo iskrene čestitke. Za vsako priliko pride prav in nič ne spominja na dom in na tisto, kar bi te rad spomnil.

V velikem tednu se človek spomni umiranja, tistega počasnega odhajanja iz sedanjosti, ko se vsak nehote vrača v preteklost po zadnje iskre veselega življenja. Spominjam se jaz in spominjaš se ti, kako je bilo nekoč. Ženske so si za

veliki petek nadele črne rute in vas se je čudno stulila v molku. Ko mislim nazaj, se šele zdaj dobro zavedam, kako je cela vas znala živeti z dogodki cerkvenega leta. Vse tisto je zdaj daleč za zadajem tu in tam. Tu nas davi hitrica, tam pa mislijo, da velikega petka nikoli ni bilo. Pa ga imajo koj vsak dan.

Morda se še spomniš, kako smo "Boga strašili", kako smo vlačili stare deske po cerkvi, da je bilo potlej za ogenj. Tam v Podbrezjah ga je

Staro slovensko pismo za veliko noč

mežnar zakuril na ozkem prostoru med pokopališkim zidom in cerkvenimi vrati. Stari župnik Vaclav — Čeh po rodu — ga je blagoslovil in mi otroci smo čakali z gobami, ki smo jih imeli natakunjene na močno žico, da smo jih lahko vrteli. Užgali smo jih in se nato z vriščem razleteli na vse konce. Mi iz Podtabora in Srednje vasi še nismo imeli tako daleč, tisti iz Bistrice pa so morali biti domala umetniki, da so ogenj prinesli domov. Do Jurčkovega mlina in do Razpeta, ki je nagrobne spomenike delal, je bilo daleč. Nihče, ne pri gruntarskih ne pri bajtarskih, še gostači niso nič velikonočnega kuhali, dokler ni prišel delček blagoslovljenega ognja v peč.

Čez vas se je oglašala raglja, da je bolelo pri srcu. Kakor daljno vpitje naščuvanih Judov, ki so hoteli smrt preprostega Jezusa iz Nazareta. Ko bi bil kralj s krono in žezlom in tak kakor Samson, da bi nadrevil Rimljane iz dežele, slavili bi ga. Pa je bil koj samo tesarjev sin. Kaj bi z njim? Zameril se je bil Kajfi, preveč je znal in postavu je razlagal iz ljubezni in je farizejem v njih brade povedal, da so postavu zmaličili.

No, ubili so ga. Mi v Podbrezjah smo ga potlej z Arimatejcem sneli in ga položili v božji grob. Tam pri stranskem oltarju smo ga imeli in imeli smo dva stražnika s sulico in ščitom, ki sta grob varovala. Modre in rdeče lučke so gorele pri grobu in vse Podbrezje so hodile tja. Tiho je bilo v cerkvi, toda bali se nismo. Vedeli smo, da bo

Bog skoraj vstal in da go bodo gospod Vaclav v procesiji pokazali vsem ljudem.

Drevje v tistem času je že pomladno dihlo. Popje se je napenjalo in še v travo, ki jo je sneg raztatal in porjavil, se je že zlijalo zelenje.

In potlej je prišlo vstajenje. Fantje so pograbili za bandera, zvonovi so iz Rima prišli in zavriskali, črne rute so zginile, doma je žegen čakal še v jerbasu, kakor so ga dekličji prinesli od blagoslova.

Čudno lepa je bila velika noč na vasi. Pozabili smo na Jude in Kajfo, zveselili smo se zvonov in pomladi, na vrteh smo se zbirali in kotalili pirhe. Vseh barv so bili, nekaterim se je poznalo, da so bili koj v čebulne liste zaviti. Toda bili so lepi. In smo jik kotalili in kotalili in sekali. Na poprijeto, na skrito. Kakor si upal. In štručali smo. Celec je čmoka vzela.

Zdaj pa pogledaj in povedi, kaj je še ostalo. Morda praviš, da ni več moderno. Pa včasih hodimo kam daleč gledat stvari, ker so znamenite zato, ker so stare. Še plačujemo za to. Mi pa smo imeli običaje — in kakšnih običajev! — na kupe, toda danes skoraj že s posmehom gledamo nanje. Šelbrelni smo. Z vso silo bi se jih morali okleniti, jih oživiti, jih ohraniti in tako bi ohranili svoj stari slovenski obraz. V vseh teh običajih je naša stara vera, v vseh teh običajih so dolga stoletja in ti običaji nas morejo še

vedno povezovati z rodovi nazaj.

Kakor sem rekel — dolga pisma bi si morali pisati za vsako veliko noč. Pa smo menda res že tako daleč, da smo zadovoljni s tremi šmarnicami v veliki vazi in z iskrenimi čestitkami.

Kdo je kriv? Čas?

Da tudi čas je kriv. Ta skrivljeni čas in iskanje nebes na zemlji. Še več pa smo krivi mi sami. Veliko načičkano, moderno — to je naše. Samo takrat, ko nas žalost zvije, takrat gremo prav tiho do stare vaške lese in pokukamo tja čez. Nekoč je bilo lepo.

Staro slovensko pismo je to. Napisano je v starih bukvah in v starem rodu. Novi rod je šel mimo starega in je obstal in vidi pred seboj samo še ravno cesto, brez vseh tistih vabljivih senc, ki so nekoč spremljale naše življenje. Odšlo je lepo, odšlo je iskreno — ostalo je samo še tisto, kar se blešči, pa moreš kupiti za skromen dolar v "Dime-štoru".

Tisto, kar ima resnično vrednost, kar ima stoletja star slovenski obraz, tisto za nas nič več ne pomeni. In zato, prijatelj, naše velike noči niso več tiste, kar so bile.

Vidim tiste stare karte. Z zlatimi črkami so imele napisano: Blagoslovljene velikonočne praznike!

Vsaj blagoslov teh starih kart vzemimo za sedanjost.

KAREL MAUSER

Uprava
in uredništvo
želi vsem
bralcem
in sodelavcem
blagoslovljene praznike.

**Rojeni smo za
življenje, za tiho
radost in kipeče
veselje; to je
sporočilo
Velike noči.**

NENEHNA SKRB

Iz "Družine"

OPAZOVALEC, ki bi skrival v sebi rahlo merico cinizma, bi se ob **LETU OTROKA** privoščljivo hahljal na račun odraslih. Kar sama od sebe bi se mu namreč vsiljevala misel, da se z letom, ki je (morda bolje: naj bi bilo) posvečeno otroku, na neki način odkupujemo za vse tisto, kar v skrbi za otroka redno opuščamo. Da se hočemo opravičiti za milijone parov nedolžnih oči, ki so komaj pogledale v svet, a so že morale ugasniti. Zaradi naše sebičnosti. Za tiste otroke, ki jih je vzgojila ulica in so s temu primernim "zakladom" zakorakali v svet kriminala. Zaradi naravnost kriminalne malomarnosti odraslih. Za vse tiste, ki so morali umreti pred rojstvom, ker nam je tako bolj kazalo...

Tudi če bi takšen privoščljivec imel prav (nekaj resnice pa je v tem prav gotovo!), ima **LETO OTROKA** vseeno velik pomen. Gotovo bo svet odraslih opozorilo

na vrsto vprašanj, ki doslej niso prodrli v njegovo zavest. In morda bodo prebujenosti sledila tudi svetlejša dejanja.

Cerkev se z občutkom olajšanja vključuje v mednarodna prizadevanja za otroka. Pri tem pa gre še korak dalje. V skrb za otroka ne vključuje zgolj zadovoljevanja njegovih telesnih potreb. Tudi vzgoja in izobraževanje ne zadoščata. Cerkev bi rada otrokom vsega sveta odprla pogled v svet duhovnih vrednot. Njen nauk zajema človeka kot celoto. Z evangelizacijo bi rada dosegla na eni strani zvestobo evangeliju Jezusa Kristusa, na drugi strani pa zvestobo človeku, ki danes živi v zelo spremenjenem okolju. Tako bi lahko označili cilje kateheze ali veroučne vzgoje.

V svetu, ki sanja drugačno vizijo, ki trmasto upira oči v utrto in izhojeno pot otipljivih tvarnih vrednot, to gotovo ni lahka naloga. Kateheti sami je ne bodo nikdar zmogli, zato ni nikoli odveč poudarjati, da je nosilec kateheze celotna krščanska skupnost: družina, župnija, mala občestva, mladinske skupine... Prav vsi moramo zavestno vložiti svoje napore, da bodo današnji otroci jutri dobri ljudje in kristjani.

Mladina
v veselem
velikonočnem
razpoloženju

MLEKO IN MED

MINILO je nekaj desetletij, odkar je psihiater René Spitz objavil zelo zanimivo primerjalno študijo med otroci, rojenimi in zraslimi za mrežami, to se pravi v jetnišnicah, in otroci, katerih nežno življenje se je razvijalo daleč od njihovih mater v vzornih dečjih domovih, kot si jih lahko umisli in ostvari samo ameriška tehnološka fantazija in pa neomejena gospodarska sredstva: s prvovrstnimi inštalacijami, s preračunano hrano, neprestano zdravstveno kontrolo, s specializiranim osebjem ipd. Rezultat študije je bil presenetljiv: kar se tiče umrljivosti in odpornosti proti različnim boleznim in nervozam, so bili otroci kaznjek znatno na boljšem kot oni iz vzornih dečjih domov. In s tem ni rečeno, da je žensko osebje, ki je nadomeščalo matere, opravljalo svoje posle le z neko hladno tehnično korektnostjo ali zgoli rutinsko pridnostjo. Ne. Bilo je poskrbljeno, da so bila dekleta tudi značajska in čustveno primerna za taka opravila in poleg tega so bila v tem pogledu še posebej izvežbana.

Ne gre za to. Gre za nekaj drugega. Primerjava je pokazala, da ni dovolj, da je otrok dobro hranjen, da ga ne zebe, da ima varno streho, toplo odejo, prikladno obleko, zdravstveno nadzorstvo in oskrbo, higiensko okolje, točen hišni red, veliko igrac in drugih sredstev za razvedrilo. Vsega tega so imeli v izobilju otroci iz vzornih dečjih domov. "Mleka" so imeli na razpolago v več kot zadostni meri, manjkalo pa jim je "med". S temi svetopisemskimi prispodobami (Prim. Exodus 3,8: "...popeljem ga... v deželo, kjer teče mleko in med.") komentira Spitzovo študijo nemški katoliški filozof Josef Pieper. Pri tem se naslanja na Ericha Fromma, ki pravi, da "mleko" pomeni v svetopisemskem izrazoslovju vse tisto, kar je neizogibno potrebno za človekov telesni obstoj, "med" pa izraža srečo in sladkost življenja. In to otrok čuti, ko se materino oko zazre vanj ter govori, čeprav brez besed: "Kako lepo je, da si ti tukaj! Kako lepo je, da si prišel na svet! Ti ne veš, kako si važen zame!..." Poleg božjega stvariteljskega "Bodi!" človek potrebuje za normalno življenje še celo vrsto človeških "Bodi!". Od matere, očeta, bratov in sester, sorodnikov, prijateljev, tovarišev. Prava ljubezen se kristalizira v takem globinskem "Bodi!", v razpoloženju, ki se zdi, kot da bi hotelo vzklikniti: "Všeč mi je, da bivaš, da si tukaj poleg mene!" Tega otroci iz vzornih dečjih domov verjetno niso nikdar čutili. (Glej J. Piper, *Über die Liebe*, Kösel-Verlag, München, 1972, str. 51-52.)

Slovenski pisatelj je pripovedoval o svoji revni, a veseli mladosti. Ko so se bratje nekoč vrnili od maše, jih je čakal oče in jim dejal: "Fantje, danes je velik praznik, a žal kosilo bo bolj skromno. Toda po kosilu bomo naredili krasen sprehod. Boste videli!" Šli so po travnikih, po gričih, po gozdovih. Plezali so na

drevesa, opazovali od blizu ptičja gnezda. Oče jim je rezal piščalke. Vrnili so se trudni, a polni luči, sonca in veselja. Praznik je bil res praznik.

Nasprotno pa človek, ki ima opraviti po stanovanjskih stolpcih v najboljših četrtih mesta, lahko pogosto naleti na otroke, ki se potikajo po vežah, stopnicah in dvigalih. Lepo oblečeni, dobro hranjeni, a smrkavi in zamazani, ker jih nihče ne očisti; žalostnimi, dolgočasnimi, pa tudi preplašenimi obrazi. Mater ni doma: igrajo kdo ve kje bridge, hodijo v kino, sedijo po konfiterijah, na obiskih, se sprehajajo s prijateljicami po mestu ali pa delajo, čeprav jim tega pogosto ni treba. Na otroke pa naj pazi služkinja, ki ji tuji otroci niso pri srcu. Slika materialnega blagostanja in človeške zapuščenosti.

Zgodi se tudi, da starši, ki imajo slabo vest zaradi neizpolnjene dolžnosti do otrok, skušajo popraviti pomanjkanje "medu" s še večjo količino "mleka". Še več igrac, sladkarij, daril, zabave... Toda večja količina "mleka" še bolj podčrta pomanjkanje "medu" in pogosto vse skupaj pritira do neznanosti.

In to napačno zadržanje se ne omeji na odnose z otroki. Tudi med zakonci se godi isto. Mnogi mašijo čustveno praznoto ze letovanji, potovanji, novimi nakupi, s potraty in razkazovanjem. Ko se pa zunanji hrup pomiri, praznota udari še bolj v oči...

Kar se dogaja v celici človeške družbe, ki je družina, se dogaja tudi ve velikih družbenih območjih, v narodih in državah. Za premnoge politike in gospodarstvenike je vse, da tako rečemo, le vprašanje "mleka". Dovolj proizvodnje in dobra distribucija. Državljan naj bo dober proizvajalec in dober potrošnik! V blodnem kolobarju proizvodnje in potrošnje obstoji ves smisel politike, gospodarstva in človeškega življenja.

Po drugi svetovni vojni je prevladalo v Evropi to mišljenje. Vsa pridnost in podjetnost evropskega človeka in tudi zunanja pomoč... — vse je bilo uprto v dosego "gospodarskih čudežev". Ti so bili res doseženi, a za kakšno ceno? Za ceno razkroja kulture, vzgoje, morale in vere. Potniki, ki prihajajo od tam, le prevečkrat žalostno ugotavljajo: "Denarja je več kot prej, a tudi veselja in petja je manj; kjer si prej videl nasmejane obraze, vidiš danes napetost in mrzličnost..." — "Vsaka hiša ima svoj avto, družinskega življenja pa ni." — "Mladina veliko pije in je v bistvu žalostna."

To pa ni kaka izvirna, prej neznana zabloda. Vsa moderna ekonomija in pa ekonomska znanost sta naperjeni v materialno blagostanje. Nekateri katoliški kritiki angleškega gospodarskega liberalizma so že v prvi polovici prejšnjega stoletja opozarjali na dejstvo, da se je gospodarska znanost porodila ne kot znanost gospodarstva samega in pristne gospodarske radozna-

losti, ampak kot evdaimonologija senzizma, to se pravi: kot nauk o sreči tiste filozofske smeri, ki ne gre preko čutnega spoznanja in čutnega teženja. Ta nauk uči, da je človek predvsem čutno bitje, zato mora biti tudi njegova sreča čutna. Z drugimi besedami: njegova sreča je isto kot materialno blagostanje, samo "mleko". O "medu" sploh ni govora.

To je izvirni greh moderne ekonomije, ki ima tako malo smisla za vse, kar ni zamišljeno v blagostanjskih zajemih. Seveda nihče ne bo silil ekonomsko znanost, naj študira duhovne vrednote. To ni njeno področje. A po drugi strani ta znanost ne sme izgubiti izpred oči sredstvenega značaja svojega področja: materialno blagostanje je zgolj sredstvo, važno sredstvo sicer, a nikdar cilj. Ekonomija, ki se ne podredi politiki, morali in kulturi, je čista perverznost. Vsa moralna perverznost,

je učil sv. Tomaž Akvinski, obstoji ravno v tem, da se postavljajo sredstva na mesto ciljev in cilji na mesto sredstev. Kulturne vrednote so za mnoge danes le sredstva za gospodarski razvoj. Na primer: univerze naj se podredijo potrebam razvoja produkcije, a morala in vera naj doprinašata k splošnemu redu in miru, brez katerih ni gospodarskega napredka. Gospodarski in z njim blagostanjski razmah sta pa alfa in omega človeškega življenja, njegov dokončni smisel in skrita vzmet.

To pa seveda ne gre. Zato komplicirana mašinerija sodobnega družbenega in gospodarskega življenja škripa na vseh straneh: na levi in desni, zgoraj in spodaj. Tudi v naših družinah. Preveč je "mleka" in premalo "medu". Ali vsaj: preveč skrbi je vsekakor za "mleko". Človeška sreča pa potrebuje obeh: a prvega znatno manj, kadar je dovolj drugega.

— rnr

Trinajsta postaja
(akad. kipar
France Gorše)

Mati žalosti

Mati žalosti,
bodi ob zglavju vseh bolnikov sveta:
teh, ki so v tej uri zgubili zavest
in umirajo,
teh, ki so zgubili vsako upanje
na ozdravljenje,
teh, ki od bolečin — vpijejo
in jokajo,
teh, ki se ne morejo zdraviti,
ker nimajo denarja,
teh, ki bi tako silno radi hodili,
pa morajo negibno ležati,
teh, ki cele noči
ne morejo zatisniti očesa,
teh, ki se morajo odreči najlepšim načrtom
za prihodnost,
teh, predvsem, ki ne verujejo
v prihodnje življenje,
teh, ki se upirajo Bogu
in ga preklinjajo,
teh, ki ne vedo,
da je Kristus trpel kakor oni...

(Fernand Lelotte)

ODPUSTI JIM!

GRIVŠKI

VELIKI teden se je razvlekel v neskončnost. Vsak večer trepečejo oljke na vrtu Getzemani, vsako noč žgo Judeževi poljubi ustne, vsako jutro prepevajo petelini pesem o izdajalcih in vsevdilj pretresajo svet divji, surovi klici: Križaj ga!

Niso še izumrli Pilati, ki si umivajo krvave roke nad nedolžnimi žrtvami in s podlo masko ter hinavskim glasom izpovedujejo: Jaz sem nedolžen nad pravično krvjo! Da, veliki teden se ponavlja: kakor pred dva tisoč leti nastopajo rablji še dandanes: z biči, žebli, kladivi, jesihom in žolčem...

Tudi veliki petek še ni ugasnil. Teman in krvav roma po svetu in zabija križ, na katerem se v smrtnih mukah zvijajo vsi, ki jih je drhal križala s strupenim jezikom; ostudni pljunki mažejo razboljene obraze in podle psovke, z žolčem mešane, visijo na ugašajočih očeh, ki so veliko ljubile... Veliko teh oči je že ugasnilo, veliki petek pa še sedaj ni ugasnil in ne bo ugasnil, dokler ga ne obsije na sodni dan svetlo znamenje Sinu človekovega.

Bilo je nekaj let pred drugo svetovno vojno na Primorskem, kjer so tedaj še vsemogočno vladale Musolinijeve "črne srajce." V hribe nad Sočo je dahnila prva pomlad. Odprla je rdeče cvetove breskvam in dahnila v bele čaše marelicam in mandljam. Po Banjški planoti so zacvetele velikonočnice, zadržale narcise in opojne jurjevke. Po mehkem zraku so zabrenčale čebele in čmrlji. Bohotno so sedali na cvetne čaše in srebali iz njih sladki med. Cvetje je narahlo vztrepetalo, vejice so se zazibale, stebelca upognila in začudeno zrla za krilatimi roparicami, ki so odnašale sladki sok.

Iz šole, ki je bila naslonjena na kamnito reber, so se usuli otroci. Bledi in bedni so se raztepli po kamnitih poteh ter se razgubili pri vaškem znamenju, kjer je na križu razpet visel Kristus. Na malem vrtiču, polnem narcis, je obstala učiteljica Cilka. Naslonila se je z roko na cvetočo breskev in zamišljeno zrla po otrocih, ki so se zgubljali v klancu. Zdelo se ji je, da jih spremlja na križevem potu. Vse je obsodil Pilat k smrti. Njej sami pa so zavalili težki križ: naročili so ji, naj bo rabelj. Umori naj v njih nedolžnih dušah ljubezen, omami naj jih z žolčem, pribije naj jih na križ in v tujem jeziku naj napiše na grob spačena imena, da ne bo nihče vedel, kaj so bili in čigavo kri so jim izpili.

Stresla sa je ob tej misli. Solze so ji zavrele iz oči in od sramu je zamižala. V temi so zrastle črne pošasti, oborožene s koli, vrvmi in železnimi verigami. Vodil jih je Judež, prodana duša, izkoreninjenec Žovani. Ponujal ji je srebrnike, nastavljal poljube, obetal sijajni zaslužek, prisegal večno zvestobo on, ki zvestobe

sploh ni poznal. "Samo, če jih prodaš, te otroke!" — V tisti noči ji je zrastle pogum. "Čemu si prišel?" mu je vrgla v hinavski obraz. "Zakaj z denarjem in poljubom izdajaš kri?" — Divje je zaklel in se pridušal, da se bo krvavo maščeval. Pljunil ji je v obraz in s surovo kletvino divjal po vasi.

Tisto noč je Cilka nastopila svoj križev pot. Čez leta ga je popisala v dnevniku. Povest trpeče duše je v njem, ki je bila mučena do smrti.

V VERIGAH. — Pozna noč v aprilu. Dež. Na šolskih vratih sem čula razbijanje. Vstanem, se hitro oblečem in zakričim v vežo. Vrata so se vdala. Zasvetile so se električne svetilke. Žovaniin je pripeljal črno druhal. Skočili so vame, zvezali so mi roke in me vlekli čez klanec do ceste, kjer so me vrgli v avto. Iz hiš so gledali preplašeni vaščani. Nihče se ni potegnil zame — vsi so me zapustili. "Zločinka, vlačuga, izdajalka!" je črna drhal vpila nad menoj. Med psovanjem in kletvino so me še v temi privlekli v mesto.

V JEČI. — Celica 52. Na tleh cement, slamnajača v kotu, ubito, zamreženo okno. Tri mesece strašnih bridkosti, mučenja, gladu, psov in najostudnejših ponižanj. Edini pogled na nebo skozi zamreženo okno. Šest korakov gor, isto nazaj, dan za dnem. Niti perila mi niso zamenjali.

PRED SODNIKI. — Grozno jutro v juliju. Zvezano so me vlekli na zasliševanje. Zahtevali so, naj priznam, da sem hujskala ljudstvo k

uporu, zavajala starše, pohujševala otroke. Pomolili so mi zapisnik, da ga podpišem. Odklonila sem energično. Šibali so me, stiskali prste, da je kri privrela izza nohtov. Vso blede in onemoglo so me vlekli v celico. Čez dva meseca so me obsodili. Najeli so krive priče, za glavno pričo so vzeli Žovanina. Vsak zagovor je bil odveč. Obsojena sem bila na triletno konfinacijo na otokih.

KRIŽEV POT. — V septembru. Sedem so nas na noge vklenili v verige. Z vlakom smo se vozili dva dni. Ni ga bilo Cirinejca na tej strašni poti, zaman sem iskala Veronike. V vročini in smradu so nas izkrcali na otoku.

V GROBU. — Tri leta tako rekoč živa zakopana med mrko zidovje. Velika vrata z močno stražo so zapirala izhod. Iskreno sem si želela smrti, ker nisem zmogla počasnega umiranja. V pesku na dvorišču sem računala mesece in dneve. Počasi, počasi je prišel raželeni dan. Vrnila sem se nazaj.

KRIŽANJE. — Zopet doma! A ostala sem osamljena — kot garjeva ovca! Vsepovsod prezirljivi pogledi, očitajoče oči, sumljivo šepetanje. Nekega dne sem pa razločno čula glas: "Lovača!" Takrat so mi zadali v srce sulico. Obraz mi je ovenel, oči so ugasnile, le srce je kričalo: "Beži! Uidi!"

Ponoči v strašnem dežju sem ušla čez mejo. Šest mesecev sem trkala po vratih in iskala službe. Odrivali so me in mi brezčutno metali v obraz:

"Kaj vam je bilo vsega tega treba! Ostali bi na svojem mestu in se prilagodili!" Takrat je spet sulica prebodla moje srce.

Končno so me šolske sestre sprejele za pomožno učiteljico. Živim v samostanu in poučujem punčke. Šola stoji na deželi med drevjem in cvetjem. V dveh letih so se zacelile rane. Z vso ljubeznijo sem zajela mlade otroške duše. "Kje ste doma, gospodična?" me vprašujejo. Ko odgovarjam, se mi trese beseda in skozi solze gledajo oči na kamnito pobočje nad Sočo, kjer otroci

vsak dan doživljajo veliki petek... O svojem velikem petku pa molčim. Saj ga nihče ne razume.

Lansko leto je bila na potu velika noč. Zvončki so že pozvanjali in trobentice so jim pele v pozdrav. Iz krajev ob Soči je prišlo v samostan dekcle. Zdelo se mi je, da je z njo prišla tudi moja velika noč. Pred vrtom sem jo srečala, toplo sem jo pozdravila in povpraševala o krajih, kjer gostuje veliki teden. Nekam čudno me je motrila in počasi, boleče in grenko pripomnila: "A, vi ste tista...! Saj so veliko govorili o vas!"

Na cvetno nedeljo so sestre začele tajno šepetati. Opazila sem, da se me ogibljejo. Naslednji dan sem opazila celo med učenkami v šoli čuden nemir.

"Kaj je, Anica?" sem vprašala največjo.

"Jaz pa nekaj vem!" je odgovorila.

"Kaj pa veš?"

"Nekaj grdega!" je odgovorila. Po dolgem oklevanju je vrgla besedo: "Vi, gospodična, ste bili nesramnica, zato so vas zaprli!"

Razred se je razgibal: "Tudi me vemo!"

Strahotno me je zbadlo v prsih. Pred menoj je vstala Golgota. Sem od Soče so jo zanesli, da bi me križali do smrti. Od tega dne sem si želim samo smrti...

Na tej strani se dnevnik konča.

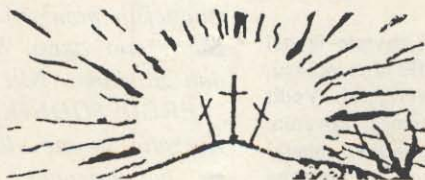
Kar se je zgodilo v naslednjih dneh, bi moralo biti zapisano le s črno krvjo.

Na veliki petek so zakrili okna v kapeli. Blede sveče so gorele pred božjim grobom in svetile v temne klopi. V predzadnji klopi so našle sestre mrtvo Cilko.

Pred seboj je imela knjigo. Kristus križani je bil narisana na njej in pod njim so bila zapisana "Očitanja": "Ljudstvo moje, kaj sem ti storil, s čim sem te razžalil?" — Ob koncu pa je bila z velikimi črkami napisana beseda ljubezni:

"Oče, odpusti jim, saj ne vedo, kaj delajo!"

Na veliko noč so pokopali gospodično Cilko. Veliko rož in solz so ji nasuli na grob. Velikega petka pa le niso pokopali. Še vedno hodi okrog in išče svojih žrtev...

Spomini na davne velikonočne praznike

Daleč je danes velikonočna slika spominov. Domača liturgija, ki je bila tako živa po družinah, se spreminja v moderno, materialistično početje.

O bratje, prijatelji, sosedje, pridite na obisk, da se pozdravimo s pristnim pozdravom na trati: „Gospod je res vstal — aleluja!“ Povedali bi si, da smo bratje in se poljubili. Aleluja!

Na cvetni petek, ko smo prišli z romanja pri Božjem grobu, so naši fantje vezali presence. Lep je moral biti, okrašen z zelenjem, a vezni rinki niso smeli biti po paru. Večkrat je kakšen nagajivec rink po paru prerezal in s tem sprožil pretep s presenci. Ko so po slovesni procesiji po mestu fantje blagoslovljene presence odnesli domov, so z njimi hiteli okoli hiše in hleva, da tako prikličejo božji blagoslov nad domačijo.

Cvetna nedelja je bila veličasten uvod v strogi post velikega tedna. Vsako delo je spremljala misel na trpljenje Kristusovo. Post — priprava in živa misel na vstajenje Kristusovo. S postom in mislijo na Križanega smo si zaslužili milost veličastnega doživetja velikega četrтка, petka, krstnice in velikonočnega jutra. Vse postne večere smo v družini molili žalostni del rožnega venca in litanije Kristusovega trpljenja, na veliki četrtek zvečer smo brali prvi del pasijona štirih evangelistov, drugi del pa na veliki petek popoldne ali zvečer in sicer iz evangeljske knjige, tiskane leta 1870. V hiši je vladala blaga tihota. Seveda smo se udeležili tudi cerkvenih obredov v farni cerkvi.

Na veliki petek pred sončnim vzhodom smo Kristusovo krvavo daritev počastili s poljubom zemlje in molitvijo k petim krvavim ranam. Nato smo pekli

šarkeljne, barvali pisanke, kuhali gnjat, pripravili hren, vse za velikonočno košaro. Vse to so nam bili simboli obeda apostolov z Učenikom. Nekdaj je raglja imela velik pomen. Otroci-fantički so imeli veliko opravka in veselja z njo. Na veliki četrtek in petek so ragljali okoli cerkve, na podružnicah in v cerkvah okoli oltarja.

Krstnico — veliko soboto — je pred leti pozdravilo zvonjenje zvonov cele fare. Dekleta in žene smo hitele na potok, kjer je ta hip tekla blagoslovljena, zdravilna voda. Po poljih pa so že goreli blagoslovljeni ognji. Tega so prinašali fantje z vžganimi gobami od blagoslovljenega ognja pri farni cerkvi.

Popoldne so dekleta hitele z vrhano polnimi košarami k blagoslovu. Čim večja je bila kmetija — in družina, tem večja košara; vsaka pa okrašena s cvetjem. Po blagoslovu je bila tekma, katera bo prva iz cerkve. Tako se je večkrat zgodilo, da je z vrhom zadela ob obok cerkvenih vrat in se je košara zakotalila po cerkvi. Nekoč se je iz take košare zarolkalo po cerkvi rešeto. Kočarca Mojca se je hotela postaviti z visokim korpčem, a ni imela velikega šarkeljna, zato se je poslužila rešeta. Ako so kmetje velikonočno košaro peljali, so od blagoslova eden drugega prehitevali. Tako je nekoč bila sreča v ne-

sreči, da ni bilo večjih žrtev, ko se je moj brat izognil sosedu in s tem butnil v plot ob cesti, zlomil štango. S koleslja je padla košara in dekle, ki je sedela ob košari, je zletela konju k nogam ob kolesih. Ko bi se bilo dogodilo kaj hujšega, bi ne bila vesela velika noč.

Na krstnico zvečer smo žgali kresove in kupce po hribih. Na našem hribu je bilo navadno 12 do 16 gorečih kupcev. Lep je bil pogled na Grabelške hribe, kjer je žarelo nešteto ognjev; tu pa tam v obliki križa. Družine hribovja, pri nas na podružnici pa vaška skupnosti so šli v procesiji skozi polja — pevci smo peli, fantiči pa zvončkljali, topiči pokali. Grmenje topičev je v naši mladostni dobi imelo velik, veličasten pomen. Grmelo je na vseh koncih in krajih.

Na velikonočno jutro — zdi se mi, da je bilo vsako leto lepo vreme — nas je grmenje zbudilo že ob dveh do treh zjutraj. Takoj sem se odpravila na domači hrib. Na bregovih onstran Drave so goreli kresovi. Oglašili so se zvonovi. Gozd je tiho šumel skrivnostno melodijo aleluje. V globini duše se je sprostil vzklík: „Raboni!“ Zapela sem; „Zveličar gre iz groba“ — in sosedova teta Lona mi je zaklicala: „Veselo veliko noč!“ — „Lona, tebi tudi!“ — sem veselo zaklicala. Tako sva se srečavali s teto Lono leto za letom pod našimi gozdovi v prvem svitu

velikonočnega jutra. Aleluja.

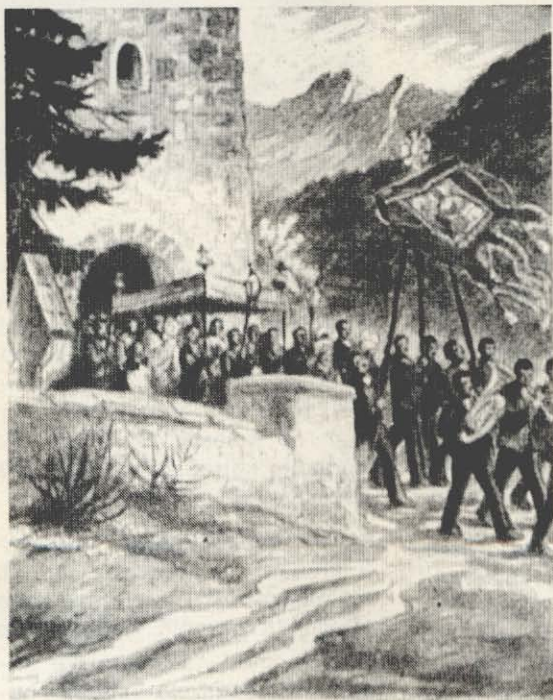
Nato smo hiteli k vstajenjski maši in procesiji. Peli smo, peli in se z znanci, prijatelji in sosedi pozdravljali, in sonce je vzhajalo.

Doma so oče že pripravili velik družinski krožnik z žegnom. Mama so delili pisanke. Vsak jih je dobil pet. Zasedli smo prostore in Kristus je sedel z nami, saj smo bili zbrani v Njegovem imenu vsi, starši, otroci, dekle in hlapci, ki smb z Njim hodili na križevem potu, bili z Njim ob smrti na križu in ob odprtem

grobu, in srečali smo ga ob angelški mizi.

Z veseljem se spominjam velikonočnega popoldneva. Obiskali so nas prijatelji, sosedje in navadno tudi gg. kaplani. Podali smo se s pisankami na trato, ki je bila takrat gosta in gladka, kar je naredila v jeseni navadno domača kosa. Prijetno je bilo v taki družbi tulčkat in rolkat. Z vzkliki smo spremljali pisanke, ki so drsele na trato in napravile toplo pomladansko sliko.

Milka Hartman

M. Gaspari: VSTAJENJE

Velika nedelja

Priroda, kje li skrivaš plašč svečani?
Ne slišiš pesmi velike nedelje?
Zahvala vre iz nje, vrisk in veselje...
Prisluhni v sveti dan, ne stoj ob strani!

Gospod nebes in zemlje zmago svojo
praznuje poln moči in veličasti —
še križ ves svet v Njegovi je oblasti,
ki je na Golgoto grenil mu hojo.

En sam je spev Gospodovo vstajenje!
Kot rože rdeče se bleste mu rane...
Pred nami poveljčan gre v življenje.

Naj v srca naša razboljena kane
krvi Njegove kaplja v odrešenje,
da bodo krivde nam pa njej oprane.

LJUBKA ŠORLI

12. marca 1979

Fr. Basil Valentin O.F.M. in Fr. Stan Zemljak O.F.M.
Baraga House — 19 A'Beckett St., Kew, Vic., 3101
Tel.: 861-8118 in 861-7787

Slovenske sestre — frančiškanke Brezmadežne
Slomšek House — 4 Cameron Court, Kew, Vic., 3101
Tel.: 861-9874

LETOŠNJI VELIKONOČNI SPOVED:

MELBOURNE:

Cvetna nedelja (8. aprila): Osmi maša kot običajno, **deseta** pa v lepem vremenu pri lurški votlini. Blagoslov butaric, oljk in zelenja.

Veliki četrtek (12. aprila): Maša spomina zadnje večerje in ustanovitve evharistije ob **pol osmih zvečer**. Pred mašo in po maši spovedovanje.

Veliki petek (13. aprila): Ob **enajstih dopoldne** križev pot (v lepem vremenu na dvorišču), nato prilika za sveto spoved. — Obredi velikega petka (molitve in branje pasijona, odkrivanje in češčenje svetega križa ter obhajilo) ob **treh popoldne**, nato skupni obisk božjega groba v lurški votlini. Prilika za zakrament sprave.

Velika sobota (14. aprila): Veš dan je prilika za spoved, samo pokličite patra v Baragovem domu. Ob **osmih zvečer** začetek pomenljivih obredov praznične vigilijske, ob lepem vremenu na prostem pred votlino. Blagoslov ognja, velikonočne sveče, vode... Obred krsta in obnovev naših krstnih obljub. Po maši vigilijske slovesni običaj **Vstajenja**, s petjem Aleluje in procesijo, ki jo zaključijo blagoslov z Najsvetejšim. Sledi blagoslov velikonočnih jedil, kdor želi vzeti domov novo blagoslovljeno vodo, pa naj prinese s seboj k bogoslužju stekleničko.

Velika nedelja (15. aprila): Maše so pri nas ob **osmih**, ob **desetih** (v lepem vremenu pri votlini) in ob **petih** popoldne. Pred vsemi mašami prilika za spoved, po bogoslužju pa blagoslov velikonočnih jedil.

Velikonočni ponedeljek (16. aprila): Nedeljski spored maš — ob **osmih** in ob **desetih**. Pred vsako mašo spovedovanje.

ST. ALBANS in okolica (Sunshine, North Sunshine, Keilor in East Keilor, Avondale Heights, Deer Park . . .): Slovenska (redna zaradi druge nedelje) maša na **cvetno nedeljo (8. aprila)** ob **petih popoldne** s spovedovanjem pred mašo, cerkev Srca Jezusovega, St. Albans. Prilika za slovensko spoved tudi na **sredo velikega tedna (11. aprila)** zvečer (**7-8**) ravnotam.

GEELONG in okolica: Slovenska maša (redna zaradi druge nedelje v mesecu) na **cvetno nedeljo (8. aprila)** ob **11:30 dopoldne** z blagoslovom zelenja, cerkev sv. Družine, Bellpark. Slovenska spoved v **sredo velikega tedna (11. aprila)** zvečer od **7 do 8** ravnotam.

NORTH ALTONA in okolica (Yarraville, West Footscray, Newport, Altona . . .) ima priliko za slovensko spoved v **ponedeljek velikega tedna, 9. aprila (7-8 zvečer)** v cerkvi sv. Leona Velikega, North Altona.

SPRINGVALE in okolica (North Springvale, Noble Park, Clayton, Bentleigh, Dandenong . . .) bo imel slovenskega spovednika na **torek velikega tedna (10. aprila)** od **7:30 do 8:30 zvečer**. Cerkev sv. Jožefa, Springvale.

WODONGA in ALBURY z okolico: Prilika za slovensko velikonočno spoved bo na **ponedeljek velikega tedna (9. aprila)** zvečer od **7 do 8** — cerkev Srca Jezusovega, Wodonga East.

MORWELL in okolica: Namesto redne maše na četrto nedeljo v mesecu se bomo zbrali k slovenski maši na **cvetno nedeljo (8. aprila)** zvečer ob **sedmih** v običajni cerkvi (Srce Jezusovo, Morwell). Prinesite zelenje za blagoslov! — Prilika za velikonočno spoved od **pol sedmih** dalje.

BERRI, S.A.: Tamkajšnji in okoliški rojaki se bodo zbrali k slovenski maši kot pripravi na praznike na **torek velikega tedna (10. aprila)** ob **sedmih zvečer**. Spovedovanje od **pol sedmih** dalje.

TASMANSKI SLOVENC bodo dobili obisk duhovnika v zadnjem tednu aprila, slovenska maša s priliko za spoved pa bo na **zadnjo aprilsko nedeljo (29. aprila)** ob **šestih zvečer** v Hobartu (cerkev sv. Terezije, Moonah). Povejte še drugim, ki nimajo MISLI!

● Menda mi tudi ni treba znova poudarjati želje, da se med obredi in mašo na prostem nihče ne zbira za cerkvijo v glasnem govorjenju in smehu, ob kajenju in celo pitju. Matere, povejte mladini svoje družine, pa tudi očetu, če je potreben istega nauka! Vsakdo, ki ne pride k bogoslužju s pravim namenom, naj raje ostane doma, pa bo na boljšem in ne bo motil nikogar.

● Na petek pred cvetno nedeljo bodo članice Društva sv. Eme zopet pripravile lepo zbirko butaric, ki bodo naprodaj pred cvetno mašo. Da gre izkupiček v dobre namene, mi menda ni treba posebej omeniti. Kdor zna, naj pa le otrokom napravi butarico doma, saj je pri tem mnogo družinskega veselja.

● Naša mladinska folklorna skupina je bila za weekend 11. marca povabljen v Canberro, kjer je nastopila za tamkajšnje rojake, pa tudi za avstralsko publiko, ob priliki Canberra Festival-a. Res škoda, da Glasniki niso bili dovolj pripravljeni za ponovitev decembrskega koncerta. Pa drugič! Vsekakor smo na našo mladinsko skupino ponosni in ji želimo še veliko lepih uspehov.

● Ministranti so imeli na ponedeljek 12. marca izlet v Ballarat, kjer so si ogledali zanimivosti Sovereign Hill-a z zlatim rudnikom (žal nobeden ni imel sreče, da bi kaj svetlega našel . . .), popoldne pa so preživeli ob jezeru na veselem pikniku. Pridružila sta se jim tudi naša geelongška ministranta, njuni družini pa sta poskrbeli, da od cele skupine nihče ni bil lačen in žejen. Peršičevim in Jagrovim za vse iskren Bog plačaj!

● Morda melbournski Slovenci še ne veste za novi čas slovenskih oddaj na 3-EA. Po novem razporedu bo slovenska oddaja odslej **sleherni četrtek zvečer od 6.45 do 7.30, vsaki ponedeljek pa od 7 do 8 zjutraj**; dodana jim je tudi slovenska oddaja **vsako četrto nedeljo od 6.45 do 7.30 zvečer**. Ponovitev po novem ne bo več: vse oddaje so žive in z novim sporedom.

V četrtek pred cvetno nedeljo (5. aprila) zvečer bo slovenska oddaja velikonočne vsebine in v priredbi našega verskega središča v Kew. Poslušajte jo, saj je vam namenjena!

● **Slomškova šola** našega verskega središča ima slovenski pouk tudi letos vsako prvo in tretjo nedeljo po deseti maši. Za novo šolsko leto se je doslej prijavilo 39 učencev. Razdeljeni so v dva razreda. Poučujejo naše sestre, folklorno skupino šole pa vadi zopet gospa Viki Mrak. Novi učenci so še dobrodošli.

● Vesel sem, da tokrat ni bilo med nami nobenega smrtnega slučaja. Pri smrtih nas zadnje mesece vsekakor poseka Sydney in mu kar radi prepuščamo take "rekorde".

● Krste morem v naši cerkvi omeniti tri. Dva sta bila na dan 24. februarja: **Robert Matthew** bo ime novega člana družine Ivana **Herceg** in Slavne r. Bajič, ki so

ga h krstu prinesli iz Kealbe. Hčerkico Zdenka **Tušek** in Marie Jacqueline Nicole r. Olivier, Rosanna, pa bodo klicali za **Olivio Claudio**. — Na soboto tretjega marca pa je pri našem krstnem kamnu zajokala **Tanya Suzy**, ki je kot prvorojenka razveselila družinico **Maksa Hartmana** in **Violette** r. Podgornik. Prinesli so jo iz Hadfielda.

Vsem družinam iskrene čestitke!

● Poroki sta bili v naši cerkvi dve. Na soboto 24. februarja sta si obljubila zakonsko zvestobo **Matevž Celigoj** in **Elizabeth Ann Graham**. Ženin je bil rojen in krščen v Knežaku, nevesta je iz Nove Zelandije. — Dne 3. marca pa sta pred naš oltar stopila **Greta Gosak** in **Peter Erin Patric Powell**. Nevesta je bila rojena in krščena v Kočevju ter je komaj nekaj let stara s starši prišla v Avstralijo, ženin pa je avstralskega rodu.

Obema paroma želimo obilico blagoslova na življenjsko pot!

Obenem izrekamo na tem mestu tudi iskrene čestitke našemu srebrnemu paru: **Alojz Brne** in **Olga** r. **Iskra** v Sunshine sta februarja praznovala 25 let, kar sta stopila pred oltar podgrajske cerkve kot mlada ženin in nevesta. Takratno obljubo zakonske zvestobe sta ponovila 21. februarja zvečer med mašo, ki smo jo prav v ta namen imeli na njunem domu v krogu domačih. Bog jima daj zdravja na poti zlatemu jubileju naproti!

● Društvo sv. Eme je imelo na tretjo februarsko nedeljo svoj prvi letošnji sestanek, ki je vsako leto združen tudi z volitvami novega odbora. Članice so za novo poslovno leto izbrale za predsednico dosedanje tajnico **Rozzi Lončar**. Voditeljici v pomoč bo nova tajnica **Angela Denša**, blagajniške posle pa je prevzela **Milena Berkopec**, dočim je namestnica predsednice še vedno **Fani Šajn**. Novemu odboru želimo obilo uspeha pri delu za našo skupnost. Poročilo dosedanje voditeljice Francke Anžinove berete v tej številki, odboru preteklega leta pa naj bo tu izrečena iskrena zahvala za vse!

● S poukom kot pripravo na prvo sveto obhajilo smo že pričeli: je vsako soboto od dveh do pol štirih in se ga udeležuje deset otrok. Istočasno imamo tudi poseben razred za tiste, ki so prvo obhajilo že prejeli, pa zdaj nadaljujejo s krščanskim naukom. Za enkrat se ga udeležuje le trinajst otrok, pa je res škoda, da starši ne mislijo resnejše na to. Prilika je lepa, ne pustite jo mimo!

● Vsako drugo in četrto soboto v mesecu ob pol štirih je vaja za ministrante. Želeli bi, da bi se dosedanjim ministrantom pridružilo še kaj novih. Seveda, kakor za obiskovanje krščanskega nauka tudi tu zavisi od staršev. Saj nima vsakdo priliko živeti v bližini cerkve, kakor je to po farah v domovini. Tu so razdalje, ki jih moreta za otroka premostiti samo očka ali mamica s svojim razumevanjem in žrtvijo.

Letno poročilo Društva sv. Eme

V NEKAJ besedah naj najprej povem iz tajniškega poročila tole: v preteklem letu (od februarja 1978 do februarja letos) je imelo Društvo sv. Eme osem sestankov, povečalo pa se je tudi za nekaj novih aktivnih članic. Vse leto so članice oskrbovale kuhinjo v cerkveni dvorani: redno so skrbele za malico gojencem Slomškove šole ter za postrežbo pri prireditvah verskega središča, od katerih je bila lani največja praznovanje desetletnice blagoslovitve naše cerkve sv. Cirila in Metoda. Društvo je tudi lani priredilo tradicionalni sejem, šolski izlet v Ballarat, imelo redno prodajo peciva enkrat na mesec in sodelovalo tudi pri kuhi na počitniški koloniji v Mt. Elizi.

Poročilo blagajničarke pa nam da tole sliko naših financ: Ob začetku delovnega leta je bilo v društveni blagajni \$192.66, kar je Društvo s svojo aktivnostjo dvignilo za \$2.528,03, torej na vsoto \$2.720,69. Izdatki tega leta (pomoč raznim podpornim akcijam in zlasti za bodoči Dom počitka, stroški pri nabavi ter razni izdatki na splošno) so bili \$2.385.28. Ob prenosu vodstva na novi odbor pa torej v društveni blagajni še \$335.41.

Lepo je gledati nazaj na enoletno delo, ki smo ga opravile s skupnimi močmi v naše lastno zadovoljstvo ter obenem v zadovoljstvo vseh, ki smo jim kakor koli storile usluge. Imele smo res pester in bogat spored dela za naše versko in kulturno središče v Kew.

V glavnem je bila naša redna skrb v kuhinji cerkvene dvorane. Otroci Slomškove šole se gotovo počutijo boljše, ko dobijo pred poukom malenkost za pod zob. Na raznih prireditvah in slovesnostih pa tudi odrasli

čutijo, da nekdo skrbi za prigrizek in dobro voljo. Saj so ta srečanja tako velikega pomena za nas vse v tujini: zbližujejo ne le nas starejše, ampak z njimi tudi mladini dajemo dober zgled in jo nekako naravno ter mimogrede vključujemo v naš svet. Za to pa je gotovo vredna vsaka žrtev, ki jo doprinesemo s svojo uzlužnostjo skupnosti. Uspehi vsekakor ne bodo izostali.

Druga stran naloge, ki smo si jo še posebej zadale na ramena, pa naravnava naše delo v korist bodočega Doma počitka, ki naj zraste ob cerkvi ter bo ob svojem času važen in potreben dodatek našemu verskemu središču. V teku zadnjega leta smo mogle pokloniti temu Fondu kar lepo vsoto \$1.900.— in upam, da homo v tem smislu skušale čim več napraviti tudi v bodoče. Moramo se še bolj potruditi. Saj v glavnem zavisi le od nas in naše organizacije, kako bo uspel (tudi finančno) vsakoletni sejem, ali pa Dan ostarelih z Walkathonom kot osrednji dan prav v namen bodočega Doma počitka, ali kako homo uspevale s prodajo peciva enkrat na mesec... Morda bi našle še kaj novih idej, ki bi jih v teku leta mogle uresničiti v našo skupno korist. Saj pravijo, da več glav več ve.

Ob mislih na preteklo delo se vsem članicam iz srca zahvaljujem za sodelovanje z odborom ter želim vsem obilico dobre volje ter požrtvovalnosti, našemu skupnemu delu pa še veliko lepih uspehov tudi v bodoče. Hvaležne bodimo Bogu za vso pomoč doslej in z božjim blagoslovom korajžno pričnimo novo delovno leto!

FRANCKA ANŽINOVA,
dosedanja voditeljica

Kaj niso lepi?

PO DOLGIH LETIH je končno koprski škof Jenko dobil dovoljenje, da sme v Novi Gorici graditi cerkev. Doslej je bilo vedno sto izgovorov in vedno je ostalo samo pri obljubah. Nekatera pripravljala dela so že v teku, a v glavnem bi pričeli to jesen. Do takrat pa bo treba plačati gradbišče in komunalne prispevke. Skupni stroški bodo predvidoma znašali okoli štiri milijarde starih dinarjev, kar je izredno visoka številka in je niti celokupna koprška škofija ne bo zmogla, čeduti so naravno vse skrbi na njenih ramah. Škof se obrača s prošnjo tudi na druge vernike, ki čutijo s potrebami revne koprške škofije in zlasti z Novo Gorico. Morda bi pa tudi med avstralskimi Slovenci, doma iz koprške škofije, kdo kaj prispeval? **MISLI** bodo sleherni dar rade posredovale dalje.

Nová Gorica je zdaj razdeljena na dve župniji: ena ima svoj sedež na Kapeli in jo vodijo frančiškani, druga pa pri cerkvi sv. Trojice na kronberškem pokopališču. Za župnišče služi župniku in kaplanu neka hiša v mestu, mašo pa imata začasno v garaži.

PREDNOST naslova "kulturni spomenik" je v tem, da se ob takem spomeniku nihče ne briga za vzdrževanje, kaj šele za potrebno restavracijo, ki naj spomenik ohrani bodočnosti. Tako smo brali v domačem časopisju glede falskega gradu, ki tudi spada med take spomenike. Poslopje že nekaj let vztrajno propada, denarja za obnovo pa ni ne iz občinskega proračuna, niti ga ni v proračunih mariborskega zavoda za spomeniško varstvo.

LIPICA bo praznovala. Res šele prihodnje leto, v avgustu 1980, a se že zdaj pripravljajo. Saj 400-letnica ustanovitve lipiške kobilarne le ni kar tako: ustanova je znana po celem svetu s svojimi znamenitimi konji. Napovedujejo, da bodo ob tej priliki izdali tudi obsežno monografijo o Lipici.

SPOMINSKO PLOŠČO je odkrila Zveza čebelarških družin Žalec že davno pokojnemu župniku v Grižah, Janezu Goličniku (umrl leta 1807): kot narodnemu gospodarju in čebelarju. Saj je napisal mož celo prvo čebelarstvo knjigo v slovenščini. Izšla je leta 1792 v Celju pod naslovom "Popolno podvučenje". Slovesnost

so združili s proslavo sedemdesetletnice obstoja čebelarске organizacije v Savinjski dolini.

Goličnik ni bil le dober čebelar, ampak še danes govore po Grižah o njegovi dobroti in pomoči potrebnim, da "noben siromak, ki je potrkal na farovška vrata, ki odšel od njega praznih rok". Kmete in siromake je vzpodbujal, naj se oklenejo umnega čebelarstva, od katerega bodo lahko imeli celo kaj denarnega dobička. Lepo, da je zdaj po tolikih letih dobil priznanje, ki si ga je vsekakor zaslužil.

KAKO OZDRAVITI lepega bolnika, ki počasi pa gotovo umira, je vprašanje, ki si ga številni "zdravniki" zadajajo že dolga leta, pa si še niso na jasnem in se še niso zedinili. Ta lepi bolnik je namreč — **BLEJSKO JEZERO**, ki kaže vse znake umiranja. Res bi bilo škoda, da bi Slovenija izgubila ta svoj gore-njski biser.

Edina stvar, v kateri so "zdravniki" doslej "prišli skupaj", je ta, da naselje Bled z okolico potrebuje tako kanalizacijo, ki bo jezero mogla obvarovati kužnih voda. Prvi korak naj bi bil ureditev kanalizacije Male in Velike Zake. Pripravili so že tudi idejni spored za gradnjo celotne blejske kanalizacije, predvsem glavnega kolektorja Gorje-Rečica-Jarše-Selo-Mlino, saj so tudi območja nad Bledom in nižje ležeča naselja onesnaževalci jezera. Osnovni cilj pa je zgraditi krožno kanalizacijo s tem, da bi tudi del onesnaženih površinskih voda zajeli vanjo. Že lanskega junija so se začeli z vsem tem resno baviti. Prišli so do ugotovitev, da je pretežni del kanalizacije še izpred vojne (iz let 1937 do 1941), več kot 20% hiš pa je sploh brez nje. To velja zlasti za področje Zagoric.

Sprejeto je bilo stališče, da je treba jezeru dati vso zdravo vodo, kar jo je v okolici na razpolago. Zato bo treba v jezero speljati vse vire "žive" vode, ki so zdaj speljani v kanalizacijo. Z vsemi temi deli naj bi pričeli na letošnjo pomlad in jih končali v treh letih. Žal se zopet glasi pristavek: če bo seveda dovolj denarja...

V SLOVENIJI so sedaj tri glavne radijske postaje: Ljubljana, Maribor in Koper, poleg njih pa še kakih dvajset lokalnih oddajnikov. Lansko leto so praznovali zlati jubilej — 50-letnico radia in 20-letnico televizije Oba jubileja so proslavili zlasti z "osrednjo proslavo" 16. novembra. Pa se je govornik Ribičič baval v glavnem z radijem od leta 1941 dalje, najmanj pa, kdo so bili poborniki ustanovitve ljubljanskega radia pred petdesetimi leti.

Prav tako lani, le nekaj mesecev prej, pa je bila tridesetletnica rednih slovenskih oddaj na radiu Vatikan, kar je tudi pomemben dogodek za naš narod.

RIBIŠTVO ni več le namakanje trnkov, ampak je zelo pomembno za varstvo voda, njihovo čistost in ohranjanje življenja v vodi. To misel so posebej poudarili ob priliki 25-letnice Ribiške zveze Slovenije, 30-letnice izdajanja samostojnega strokovnega glasila

"Ribič" in pa 90-letnice ribištva na Slovenskem.

Dokaz, da gornja izjava drži, pa je tole poročilo Ribiške družine Novo mesto: v Krko so "vložili" 1000 kilogramov mladice soma in linja ter s tem celo presegli lansko načrtovanje ribjega prirastka.

SODARJEV je vedno manj, vedo povedati poročila z Bizeljskega, zato so zadnji mojstri v tej obrti močno zaposleni. "Vse manj jih je, ki bi z ljubeznijo gladili hrastove in akacijeve doge in nabijali na sode, kadi in škafe čvrste železne obroče..." piše ljubljansko "Delo". Eden izmed teh je gotovo Jože Černelč, ki je v tridesetih letih, odkar se ukvarja s sodarskim poslom, napravil nad 6.000 kosov najrazličnejšega vinogradniškega posodja. Nič čudnega, da kupci prihajajo k njemu od blizu in daleč, celo iz sosednje Hrvatske, iz Ljubljane in Izole.

"Če b' sodov ne b'lo, bi vinca ne b'lo..." poje stara narodna pesem. Bomo videli, kako bodo shranjevali vino, ko bo zmanjkalo sodarjev in z njimi sodov.

GASILCEV ima Slovenija čez 65.000, 8 poklicnih in 1.330 prostovoljnih gasilskih društev in enot. Požarov je zelo veliko in škode, ki jo povzroča ogenj, ogromno. Poročilo v "Delu" pravi, da je 80% požarov kriv človek iz lasne malomarnosti, nepoučenosti in kršenja predpisov o varnosti pred ognjem.

PRED večnega Sodnika je stopil 11. februarja letos Edvard Kardelj, znani vodilni med partijskimi veljaki in ideolog jugoslovanskega komunizma. Umrli je v Ljubljani star 69 let.

Naj s tem ustrezemo tistim, ki so se čudili, da v zadnji številki te smrti nismo omenili. Morda bo pa kakemu bralcu v avstralskem bušu le novica, ki je še ni slišal.

Naj dodamo, kar je napisal britanski zvezni častnik pri Titovem glavnem štabu med drugo svetovno vojno, Fitzroy Maclean. V knjigi "Eastern Approaches" (stran 327 druge izdaje iz leta 1949) opiše Kardeljev značaj in njegov pogled na svet takole: "... Bil je povsem odkrit, povsem logičen, povsem miren in nepremakljiv. Blato; umor; laž; izdaja. Vse to je res. Vse to se dogaja v komunizmu, je tudi namerni del komunistične politike. Toda dolgoročno koristi. Konec posvečuje sredstva. Nekega dne bodo dosegli svoje; nekega dne

bodo težave izginile; njihovi nasprotniki bodo eliminirani; ljudstvo vzgojeno; in komunistično tisočletje bo spremenilo svet v srečnejši in boljši kraj. Takrat bo potreba po strogih ukrepih izginila. On morda ne bo doživel tega. Toda pripravljen je, kakor so vsi drugi, ne samo sam umreti za to, temveč žrtvovati vsakogar in vse, ki so blizu in dragi njemu, za cilj, ki si ga je izbral; likvidirati vsakogar, ki bi mu bil napoti. Takšne žrtve, takšne likvidacije bodo za večjo blaginjo človeštva..."

Vemo, da je to le človeška sodba, kakor so bile človeške tudi posmrtnice o slavi in priznanjih. Mero-dajna je končno le božja sodba, ki ne gleda na oblast in naslove, ampak pravično pretehta dobro in zlo. Ob njej je bil tudi Kardelj samo navaden smrtnik, ki mu je bilo v tolažbo in rešitev, če je znal še poklicati božje usmiljenje...

KDO BO Titov naslednik, se po Kardeljevi smrti zopet sprašuje svet. Sicer pa je Kardelj že med boleznijo odpadel. In vse tako izgleda, da je odpadel tudi do nedavnega kar resni kandidat Stane Dolanc, četudi je kaj sposoben organizator in dinamičen partijec. Izpod kontrole partije je namreč prišla v svet vest, ki jo je objavil lani v svoji knjigi "Jugoslavlani" (Založba Randon House, New York) Duško Doder: na strani 74 dokumentirano ugotavlja, da je bil Stane Dolanc med vojno vse do leta 1943 član Hitlerjeve nacistične mladinske organizacije (Hitler Jugend). Tako ostane še Bosanec Branko Mikulić, prvi član prezidija in namestnik Tita kot partijskega šefa. Sicer po zadnjem dodatku k členu 84 partijskega pravilnika vsaj na papirju "ne more nobeden posameznik vladati nad partijo brez dogovora z drugimi člani prezidija". Po tem naj bi torej po Titovi smrti vladalo Jugoslaviji kolektivno vodstvo partijskega prezidija, a kako bo v resnici, bo pokazala bližnja bodočnost. Mi lahko samo ugibamo...

9A LOWER PLAZA,
SOUTHERN CROSS HOTEL BUILDING,
MELBOURNE

Tel. 63 1650

Za poroke, krste in razne druge družinske priložnosti
smo Vam na uslugo
v našem studiu, v cerkvi ali doma!

Slika za potni list — v dvajsetih minutah!

Melbournskim rojakom je na uslugo

ZOBNI TEHNIK — DENTAL TECHNICIAN
LUBI PIRNAT

18 WRIDGWAY AVE., BURWOOD, Vic.
Telefon: 288 4159

Izdelava umetnega zobovja in vsa popravila.
Full denture service and repairs.

Iz vsega tega je dokaj jasno razvidno, da je skupnost "Children of God" ena izmed slepih ulic našega časa, v katero so mnogi zašli v dobri veri, ko so hoteli uteči odvisnosti mamilom ali nesmislu življenja. Bodo tam dobili prave odgovore na njih življenjska vprašanja, ki jim jih naša družba — in najbrž ne brez naše skupne krivde — ni znala posredovati? Gotovo ne. Evangeljska aliansa je po resnih raziskavah ugotovila, da to gibanje pomeni "nevarnost, pred katero je treba obvarovati mladino, ki je nevedna, a obenem tako dostopna za sleherno navdušenost". Po živih primerih, ki so se dogodili med nami v Avstraliji in smo o njih brali v dnevnih časopisih, ji moramo dati prav. Ko mladostnik, ki ga je sekta popolnoma omrežila, lastne starše vleče pred sodišče, da tako pokaže svoj prezir do njih, je s tem povedano dovolj.

Res za enkrat ob omembi sekte **BOŽJIH OTROK** ne vem kakega slovenskega primera med njimi in kar slutim ugovor naših staršev, da za njih otroke "ni nevarnosti". Nikar se ne varajmo! Nevarnost je povsod, še večja pa gotovo v tistih družinah, kjer se starša za svojo in svojih otrok vero ne menijo dosti. Ko doraščajoči otrok začuti v sebi praznino, jo bi rad izpolnil. Ni treba dosti, da začne iskati v napačni smeri. Zato je tudi iz tega zornega kota gledano velike važnosti, da starši poskrbe svoji doraščajoči mladini domačo družbo, ki je znana tudi njim. Dokler se bo slovenska mladina družila po naših društvih in v verskem središču, bo gotovo bolj obvarovana pred slabimi vplivi moderne družbe, med katere poleg mamil spada tudi fanatizem verskih sekt.

POSEBNO vrsto verskih sekt tvorijo skupine, ki se niso fanatično zagledale v konec sveta, ga zato ne napovedujejo in ne poudarjajo prav nič več kot mi katoličani. Nastale so zgolj kot krščanska gibanja, kot "akcije", ki so si ob svojih začetkih zadale nalogo zbuditi krščanstvo iz mrtvila. Delno se jim je to tudi posrečilo, obenem pa so s tem začele ob gotovi osebi razvoj lastnega nauka in organizacije ter ostale med človeštvom kot samostojne verske skupine. Sem

"Glejte, da vas

(Mt

Zanima nas, zakaj so te nove oblike ve tako privlačne. Prav je, da vidimo porajanje gibanj v večjem okviru, namreč nova mlada so Hipiji in z njimi v zvezi naraščajoče už z zanimanje za Jezusa, karizmatične skupin oblike, v katerih išče mladina „nove oblik nazadnje revolucionarna politična gibanj mladino. Iz tega pa je razvidno, kako m pojema navezanost na cerkveno tradicijo cijo zahodne družbe.

Vprašanje je, zakaj da mladince tako zelo privlaču jejo te skupine, da jim brez-pogojno zaupajo in pogosto brezpogojno pretrgajo vez z lastno družino in svojim domačim okoljem?

Vprašati se moramo tudi, kaj lahko razberemo o današnji mladini iz njenega zadržanja, v kakšnem položaju živi, katere stiske doživlja.

Na vprašanje, kaj mladino tako privlačuje, bomo lahko

odgovorili le, čili, v kakšne dina v sploš dimo tudi po še družbe, v jo mladina d ki odtujenost

Ustavimo s pojmu, pri p pripravljajo na njih prih je v ospredju nja poklic in no mesto. Ka storilnosti v

do ne premoti!"

4)

prav za mladino
h novih verskih
ka gibanja kot
je mamil, novo
umune in druge
ivljenja" in ne
skupine med
med mladino
sploh na tradi-

bomo prou-
oložaju mla-
živi, da vi-
kljivosti na-
o stisko, ki
ja ter v ka-
ladina živi.
no pri enem
lnosti. Kako
sli mladino
st? Gotovo
ga zanima-
h za delov-
emu pritisku
so podvr-

ženi, da dosežejo ta cilj? Ali se vse to spleča, kje je smisel, se vprašujejo mnogi. Prihodnost človeštva je v temi, vendar ob ogroženosti po atomarnem orožju, nevarnosti, da človek sam uniči naravo, naša družba mladini nima nuditi načrta za prihodnost in ne pozna cilja. Kdo ve za luč, kdo ve pot?

Novi preroki razvijajo smele načrte in govorijo o visokih ciljih — mladina se za nje navdušuje.

spadajo. **KVEKERJI** (Quakers) in. **VOJSKA ODREŠENJA** (Salvation Army), pa razne manjše takoimenovane "apostolske" Cerkve, od koder izhajajo tudi mnogoštevilna "binkoštna gibanja".

KVEKERJI

... so nastali iz duhovnega, mistično-navduševalnega gibanja sredi sedemnajstega stoletja na Angleškem. Gibanje se je pojavilo nekako samo od sebe, kot odpor na okostenelost državne anglikanske Cerkve. Sprva vsekakor ni kazalo, da bi vodilo do samostojne verske skupine. Ta namen mu je dal šele razvoj.

Ustanovitelj sekte "Quekers" (kvekerjev) je George Fox (1624-1691), mistični jasnovidec. Po poklicu je bil čevljar, pa je opustil svoj poklic in celo svojo družino ter sledil "notranji luči", po kateri naj bi ga klical Bog sam.

"Notranja luč", o kateri naj bi govoril Janezov evangelij ("Prava luč, ki razsvetljuje vsakega človeka" Jan 1,9), je po Foxovem nauku glas v človeku, ki vodi k resnici, notranjemu prerodenju in zveličanju. Je delo Svetega Duha v nas. Najpopolnejše je bilo to delovanje v Jezusu Kristusu. Isti Sveti Duh je navdahnil sveto pismo, a deluje na enak način tudi danes v vsakem človeku. V tej "notranji luči" namreč vsakdo prejema od Boga neposredno razodetje, ki mu človek mora slediti, da ga vodi k zveličanju. Zato je po Foxovem nauku vse drugo popolnoma nepotrebno: dogme, veroizpovedi, zakramenti, duhovniki in celo — Cerkev sama. Pravo bogoslužje obstaja le v "molčeči pobožnosti", kjer človek prisluhne notranjemu razodetju v sebi in potem izrazi to svoje doživetje v molitvi ali celo kratkem nagovoru ostalim vernikom okrog sebe.

Zaradi poudarka na "notranji luči" so se pripadniki te sekte sprva sami začeli imenovati "Otroci luči". Drugo ime zanje je bilo "Prijatelji v Resnici". Ime "Quakers" ("kvekerji"), ki je danes uradno in na splošno sprejeto, pa so jim naredili drugi ljudje. V našem jeziku bi beseda pomenila isto kot "trepetalci". Po eni razlagi ima zvezo z ekstatičnim stanjem vernikov v trenutku duhovne zbranosti, ki je dal opazovalcem videz trepetanja njihovih teles.

(Dalje prih.)

Postavljate si vprašanje: "Kaj je nastalo iz posta?" Mislite si, da vsa odpoved hrani ni bogve kaj, ko toliko naših bratov in sestra, ki so žrtve vojne in katastrof, tako fizično in moralno trpi.

Pri postu gre za osebno askezo, ki je vedno potrebna. Cerkev pa od kristjanov zahteva, naj dajo liturgi-čnemu času še drugo oznako. Dejan-sko ima postni čas za nas neko posebnost: očem vsega sveta mora pokazati, da se celotno božje ljudstvo, ker je grešno, v spokornosti priprav-lja, da bi liturgično znova doživelo Kristusovo trpljenje, smrt in vstaje-nje. To javno in skupnostno pričevanje ima svoj vir v duhu spokor-nosti vsakogar izmed nas in nas na-vaja tudi k notranji poglobitvi te drže ter jo bolje utemlji z nagibi.

Odpoved ni samo v tem, da damo kaj od svojega preobilja, temveč včasih tudi od tistega, kar nam je za življenje potrebno, kakor evange-ljska vdova, ki se je zavedala, da se je njen novčič že spremenil v dar, ki ga je Bog sprejel. Odpoved pomeni osvoboditev od zasuzženosti neki civilizaciji, ki nas vleče v vedno večje udobje in potrošništvo in prav nič ne gleda niti na varstvo okolja, ki je skupna last človeštva.

Vaše cerkvene skupnosti vas bodo vabile k udeležbi pri "postnih akci-jah"; pomagale vam bodo tudi, da

POTA BOŽJA.

BOŽIČ V ZDRAVILIŠČU

Pod vtisi dogodkov, ki so se odigrali okoli Harambegovića, Janka Ahačiča in sestre Valentine, je nastopil sveti večer. In koli-kor bolj se je približeval mrak, toliko bolj je zdravilišče napolnjevalo tudi svetonočno razpoloženje. Hodniki Golnika in vse bolniške sobe so že dihale nastopajoči praznik. Vsak kotiček je bil očiščen, da se je vse svetilo. In vladal je skrivnosten mir, še vse drugačen kot običajno po bolnišnici. Slišati je bilo samo šum dolgih sestrskih kril ter lahen žvenket rožnega venca, ki so ga sestre nosile na redovnem pasu.

Ko je nastopila tema, se je oglasil zvonček pri kapeli. Zdraviliški kurat in sestrski pevski zbor je bil pripravljen. Šli so kadi in kropit z blagoslovljeno vodo vse prostore zdravilišča. Pričeli so pri upravnih prostorih. Kurat Leiler je kadi in kropil, sestre so prepevale božične pesmi. Iz upravnega dela so se podal na hodnike in terase, jedilnice ter bolniške sobe, nadaljevali v zdravniških stanovanjih in končali v sestrskem delu stavb.

Ves Golnik je zajelo božično razpoloženje. Vsaka bolniška soba je imela svoje jaslice, mnoge tudi božična drevesa. Iz vseh sob so na hodnike odmevale lepe božične pesmi.

Po večerji je bila božičnica v jedilnici. Tam so postavili božično drevo, ki se je lesketalo v vseh mogočih barvah in lučkah, da je skoraj jemalo vid.

Bolnike je najprej nagovoril primarij. Voščil jim je vesel božič in izrazil željo, da bi skoraj okrevali in prihodnji božič praznovali v krogu svojih domačih. Ob teh besedah nobeno bolnikovo oko ni bilo suho. Vsem je bilo tako mehko pri srcu.

Nato je zbor sester zapel nekaj božičnih pesmi.

Spregovoril je tudi zdraviliški kurat in želel vsem bolnikom, da bi jim božje Dete prineslo zaželeno zdravje. Vzpodbujal jih je, naj imajo vanj veliko zaupanje, saj se je rodilo zato, da bi pomagalo revnemu človeštvu.

Vsi bolniki so bili obdarovani.

Topline svetega večera ni nihče v zdravilišču občutil tako lepo

in globoko kakor novi kristjan Harambegovič. Okusil je ves mir in vse veselje, ki ga more človek doživeti na tem svetu. Sprejel je sveti krst ter prvo sveto obhajilo in Bog mu je vrnil zdravje. Vse to ga je zdaj ob božični skrivnosti navdajalo s srečo, ki se ne da popisati, le doživeti jo je mogoče.

Ko je prevzela službo nočna sestra, se je podala sestra Valentina v kapelo, kjer je hotela v miru preživeti sveti večer. Tudi ona je bila pod vtisi dogodkov današnjega dne: Harambegovičev krst in sedaj še njegovo ozdravljenje. Jasno je danes doživljala božjo vsemogočnost, božjo ljubezen in božje usmiljenje. Nič manj sreče ni občutila kot Harambegovič sam. Ko mu je pred meseci s tako gotovostjo zatrdila, da bo ozdravljen, če bo zaupal v božjo pomoč — se je le nekoliko ustrašila, če v sveti predrznosti ne obeta preveč. Danes pa je videla, da je bilo njeno zaupanje popolnoma upravičeno. Ni se motila, ko je verjela Križanemu nad posteljo...

V kapeli je bilo temno. Medel odsvit večne luči je preganjal temino, iz jasic v kotu pa je lila vijolična svetloba in risala dolge sence po kapeli. Ozračje je bilo prepojeno z vonjem po kadilu, kakor da je nasičeno svetonočne blagovesti. Po vsem prostoru je vladal sveti mir.

Sestra Valentina je zdrsnila na kolena. Obraz je položila v dlani in globoko vzdihnila. Danes je doživela toliko, da je bilo njeno srce kar prepolno. Res, želela si je tega trenutka, da bo sama v kapeli s svojimi mislimi, sama z Jezusom daleč proč od vrvenja sveta.

Da, svet se veseli v hrupu, notranji človek pa v miru in tihoti. Koliko se je imela nocoj sestra Valentina pogovoriti z Bogom! Hotela se mu je primerno zahvaliti za vse dobrate, ki jih je izkazal njej in Harambegoviču. Ves dan je težko pričakovala tega trenutka. In sedaj je prišel. Po vsakem težkem delu, po trpljenju, v nerazpoloženju in raznih težavah, ki jih prinaša vsakdanje življenje, si je vedno najbolj želela tihih in mirnih trenutkov pred tabernakljem. Tu je našla zatočišče in se znova napila moči. S kom pa naj bi se sicer pogovorila? Komu naj bi potožila svoje težave, komu razodela svoje veselje? Saj svet nima smisla za take stvari. Še svet njenega okolja ne; prezaposlen je, da bi jo poslušal. In končno: to so osebne zadeve med njo in Bogom, kateremu je darovala svoje življenje...

Tako je sestra Valentina preživela sveti večer v srčnem miru in zadovoljstvu.

JUŽNJAŠKA KRI

PRAZNIČNO razpoloženje v zdravilišču je povečalo tudi lepo vreme. Bilo je sicer mrzlo, toda sonce je že nekaj dni prijazno sijalo in odgnalo vsem puščobo iz srca. V vseh prostorih je bilo prijetno toplo. Saj bi skoraj mislil, da jim sonce, ki je pošiljalo svoje žarke skozi steklo velikih oken, daje toploto. Vendar še

se boste vadili v duhu spokornosti in od svojega premoženja delili tistim, ki imajo manj ali pa nič.

Morda ste doslej ostali nedelavni, ker vas ni nihče k delu povabil? Polje krščanske ljubezni nima delavcev; Cerkev vas vabi na to polje. Ne čakajte, da bi bilo prepozno priti na pomoč Kristusu, ki je v ječi ali brez obleke, Kristusu, ki je preganjan ali begunec, Kristusu, ki je lačen in brez stanovanja. Pomagajte našim bratom in sestram, ki nimajo najnujnejšega, da se dvignejo iz nečloveških razmer do resnično človeškega napredka!

Vse tiste, ki so se odločili za to evangelijsko spokorno pričevanje in za dajanje od svojega premoženja, blagoslovljam v imenu Očeta in Sina in Svetega Duha.

JANEZ PAVEL II.

+ VSTALI
+ ZVELIČAR
+ NAJ VSE
+ BLAGOSLOVI
+ IN VAS
+ NAPOLNI
+ Z RADOSTJO
+ VSTAJENJA!

To Vam vsem žele
**VASI DUHOVNIKI
IN VAŠE SESTRE
TER POSINOVLJENI
MISIJONARJI.**

NAŠE NABIRKE

BERNARDOVEMU
TISKOVNEMU SKLADU:

\$100.—N.N.; \$50.—N.N.; \$38.—
Zlatko Škoda; \$20.—N.N.; \$16.—Dr.
Stanislav Frank, Jožica Paddle, N.N.,
Marija Bosnič, A.G.; \$14.—N.N.;
\$12.—Anton Brne, Stanislav Samsa,
Adolf Marcen; \$11.—Stana Lovko-
vič; \$10.—Eligij Serek; \$9.—Alojz
Žagar; \$8.—Zofija Valentinčič, Da-
nilo Guštin, Izabel Bukarica, Stanko
Pevc; \$6.—Franc Male, Jože Lipeč,
Alojz Drvodet, Franc Pavlovič, Alojz
Rezelj, Ludvik Bunderla, Mila Vad-
njal, Mira Urbanč, Valerija Pančur,
Matija Cimerman, Franc Janežič,

Marta Veljkovič, Franc Erpič, Alojz Poklar, Majda Skubla, Marija Štemac, Terezija Simunkovič, Andrej Fistrič, Pavla Zemljak, Ida Zorich, Mira Berenyi, Petrina Pavlič, Jože Sok, Bernard Zidar, Kurt Bohl, Ignac Lipič, Milena Baetz, Jože Tomažič, Franc Juha, Rudolf Simonetič, Krista Golobo; \$5.—Jože Zupančič; \$4.—George Marinovič, N.N., Evgen Benc; \$3.—Ivanka Žabkar, Antonija Glušič, Julija Razboršek, Rafaela Bernes; \$2.—Ivanka Batagely, Mirko Koder, Max Vuk, Mihael Žilavec, Albin Drašček, Franc Plohl, Pavel Rob, Drago Logonder, Alojz Gombač, Marija Plut, Anna Kustec, Jože Plut, Ivanka Špilar, Štefka Tomšič, Vladimir Trampuž, Vinko Tomazin, Rozi Bogatec, Franc Stražar, Zdenka Novak, Slava Maver, Štefan Močilnik, Karla Twrdy, Herman Šarkan, Stanko Aster-Stater, Ottilija Srebrnič, Ivan Stanjko, Miroslav Colja, Ljubica Pleterski, Ivan Hozjan, Mihael Ulcej; \$1.—Stanislav Peklar, M. & J. Hartner, Ana Kakša, Zdravko Repič, Štefanija Smrdelj, Marjan Gorup, Albina Zitterschlager, Rihard Bogatec, Ivan Štrucelj, Slavko Štrukelj, Jože Žugič, Mirko Miljavec, Ivan Erjavec, Danila Pirjevec, Karl Mezgec, Jože Kastelic, Franc Car, Matt Cestnik, Ivanka Babovič, Franc Žužek, Mihaela Semelbauer, Rudolf Jamšek, Gvido Florenini, Marija Dobrigna, Alojz Klekar, Ivanka Kropič, Jože Lipovž, Marija Kogovšek, Marija Kos, Justina Glajnarčič, Marija Piotrowski, Franc Matuš.

NASIM POSINOVLJENIM
MISIJONARJEM.
TOGO, AFRIKA:

\$20.—Stanko Aster-Stater; \$18.68.—Društvo sv. Eme, Kew (izkupiček prodaje semen za lačne); \$12.—Druž.

ni imelo moči. Bolnike po sobah in terasah pa je le spravilo v dobro voljo.

Na Štefanovo sta dobila Harambegovič in Janko dovoljenje, da smeta na sprehod. Takoj po kosilu sta se podala proti Križam. Pod nogami jima je škripal sneg. A bila sta dobro oblečena in obuta, da jima zima ni mogla do živega.

Narava je bila res čudovita. Njeno belo oblačilo je srebrilo sonce, da se je sleherno drevo in sleherni grmiček prekrasno lesketal.

Cesta iz Golnika proti Križam vodi ves čas ob južnem robu hriba in ima mnogo klancev. Za sprehod je kaj primerna: človek mora večkrat precej globoko po zrak in je zato učinek poti toliko večji.

Kjer se cesta nagne navzdol proti Križam, se je našima znančema nudila krasna slika. Pred seboj v dolini sta zagledala vas. Cerkev s svojim stolpom, župnišče in novi prosvetni dom so izstopali med ostalimi stavbami, vendar niso motili celotne slike. Bela odeja drevja med hišami in njih bele strehe so ji dale prikupno umerjenost, ki je tako pomirjevalno vplivala na človekovo notranjost. Daleč v ozadju se je v sončni svetlobi kopal očak Triglav.

Bolnika sta obstala v opazovanju te čudovite zimske narave.

“Kako lepo je pri vas v Sloveniji“, je kar glasno vkliknil Harambegovič. Globoko je vdihnil, nato sta nadaljevala pot proti naselju.

Bosanec je namenoma predlagal za današnji sprehod Križe. Hotel je obiskati cerkev, tako živ je bil v njem spomin na krstni obred. Janko mu je sledil in se šele pred vrati v božji hram zavedel, kaj je vleklo prijatelja v dolino. Danes je bil dobro razpoložen: kar brez obotavljanja mu je sledil preko praga. Medtem ko je prijatelj pred oltarjem zbrano molil, si je on od blizu ogledoval velike in lepe jaslice. Nekako ganila ga je misel na betlehemsko zgodbo, pa jo je v sebi s-silo zatrl.

Ko sta se vračala proti domu, se je sonce že nagibalo k zatonu. Tiho sta stopala drug ob drugem, vsak v svojih mislih. Kar prav jima je služilo, ko sta v vasi Senično začula harmoniko in vesele glasove ljudi. Zvoki in glasovi so prihajali iz Ribnikarjeve gostilne, ki je stala ob glavni cesti.

“Vstopiva“, je Harambegovič povabil Janka.

V veliki gostilniški sobi so bila skoraj vsa omizja zasedena. Večinoma mladi ljudje jasnih oči in veselih obrazov, ki so kar sijali od dobrega razpoloženja. Največ jih je sedelo v parih: poleg vsakega fanta se je smejalo rdečelično dekle. Nič ni kazalo, da bi se slučajno tako posedli. Sicer pa po deželi vsakdo ve: na Štefanovo je starodavna navada, da se mladi ljudje srečajo v domači gostilni in tam poplaknejo resnost štirih adventnih tednov. Vsaj včasih je bilo tako, če danes morda ni več.

Ko sta naša znanca vstopila, se je vse ozrlo nanju. Še harmonika je utihnila.

"Golniška sta", so si šepetali in to je pomenilo v Križah prav toliko kot "naša". Tudi so Harambegovića prepoznali kot novega kristjana, saj se je večina udeležila slovesnosti njegovega krsta.

"Imate še kaj prostora?" je vprašal Janko zaradi lepšega.

"Imamo, seveda imamo! Kar med nas," so se čuli glasovi. Nekaj jih je pa že tudi vstalo, da bi gostoma napravili prostor.

Sedla sta v kot, da sta imela lep razgled po vsej sobi.

Za pečjo je domači sin Janez znova raztegnil harmoniko. Pari so se zavrteli, da je bilo veselje. Janko in Harambegovića sta jim sledila z očmi in tudi njuno dobro razpoloženje se je kar stopnjevalo. Posebno v Bosancu se je nekaj zganilo. Sreče krsta in vsega, kar je doživel v zadnjih dneh, na zunaj še ni praznoval, kakor je navada pri njih v Bosni. Danes je kar lepa prilika in izrabiti jo bo treba!

(Dalje prih.)

George Marinovič; \$10.—Barbara Gornik (za lačne); \$6.—Druž. Viktor Ferfolja (za lačne), Antonija Šabec; \$5.—A. Zuodar (za lačne), Ivanka Ban (za lačne), Marija Kos (za lačne); \$4.—M. Telich (za lačne), Drago Andelfinger, Boris Tomšič (za lačne), Adrijan Tomšič (za lačne); \$3.—Antonija Glušič (za lačne).

Dobrotnikom Bog povrni!

Za letos nismo oglasili akcije prejšnjih treh let: Še sto novih naročnikov! A z veseljem moram povedati, da smo že v prvih treh mesecih med plačilne naročnike vpisali 21 novih. Hvaležen sem vsem, ki se trudijo za pridobivanje novih bravcev. — Urednik.

Fr. Valerian Jenko O.F.M.
Fr. Lovrenc Anžel O.F.M.
St. Raphael's Slovene Mission
313 Merrylands Rd., Merrylands, N.S.W. 2160
(Vhod v duhovniško pisarno in stan za cerkvijo!)

Slovenske sestre — frančiškanke Brezmadežne
St. Raphael's Convent
311 Merrylands Rd., Merrylands, N.S.W. 2160
Telefon kot zgoraj.

POST in VELIKA NOČ 1979

Tu objavljamo spored službe božje za letošnji postni in velikonočni čas, ki velja za slovensko cerkev v Merrylandsu (razen seveda, kjer je objavljen kak drug kraj.) Rojakom, ki žive v Sydneyu, toplo priporočamo, da se poslužujejo prilike slovenske službe božje. Istotako priporočamo rojakom drugod, da pridejo k slovenski službi božji, kadar se vrši v njihovem kraju. Ob drugih prilikah pa naj se udeležujejo službe božje v njihovi krajevni cerkvi.

24. marca, sobota. Gospodovo oznanjenje.
7. zvečer vigilna maša 4. postne nedelje.

25. marca, 4. postna nedelja.

8. zjutraj zgodnja sv. maša. Prilika za sv. spoved.
9:30 dopoldan glavna služba božja.

2. popoldan, Campbelltown, sv. križev pot in sv. maša na prostem.

28. marca, postna sredo.

7. zvečer postna pobožnost s sv. mašo. Priprava na veliko noč.

31. marca, sobota.

7. zvečer vigilna maša 5. postne nedelje.

1. aprila, 5 postna (tiha) nedelja.

8. zjutraj zgodnja sv. maša. Prilika za sv. spoved.
9:30 dopoldan glavna sv. maša.

4. aprila, postna sredo.

7. zvečer, postna pobožnost s sv. mašo. Priprava na veliko noč.

6. aprila, prvi petek.

7. zvečer sv. maša, pobožnost v čast Srcu Jezusovemu in blagoslov.

7. aprila, prva sobota.

7. zvečer vigilna maša cvetne nedelje.

8. aprila, cvetna nedelja.

8. zjutraj zgodnja sv. maša. Prilika za sv. spoved.
9:30 dopoldan blagoslov oljk, dramatizirano branje

pasijona in sv. maša.

5. popoldan, Wollongong, slovenska služba božja.

11. aprila, velika sredo.

7. zvečer sv. maša s pripravo na veliko noč.

12. aprila, veliki četrtek.

7. zvečer sv. maša zadnje večerje. Prenos Najsvetejšega v "ječo", češčenje Rešnjega Telesa.

13. aprila, veliki petek.

3. popoldan slovesno opravilo v spomin Kristusove smrti na križu, branje pasijona, češčenje križa in sv. obhajilo.

7. zvečer sv. križev pot in češčenje Najsvetejšega v božjem grobu.

12. opoldan opravilo velikega petka pri sv. Jožefu v Leichhardt.

14. aprila, velika sobota.

Ob 2. & 5. uri popoldan blagoslov velikonočnih jedil.
7. zvečer blagoslov velikonočne sveče, ognja in krstne vode, berila in SLOVESNA SV. MAŠA VELIKONOČNE VIGILIJE, VSTAJENJE IN PROCESIJA Z NAJSTVETEJŠIM, nato BLAGOSLOV.

15. aprila, VELIKONOČNA NEDELJA. KRISTUSOVO VSTAJENJE.

8. zjutraj zgodnja sv. maša z ljudskim petjem velikonočnih pesmi.

9:30 dopoldan SLOVESNA SV. MAŠA Z ZBOROVIM PETJEM.

11. pozna služba božja; poje otroški zbor.

5. popoldan, Wollongong, velikonočna služba božja.

6. zvečer, Canberra, velikonočna služba božja.

16. aprila, VELIKONOČNI PONEDELJEK.

9:30 dopoldan sv. maša.

21. aprila, velikonočna sobota.

7. zvečer vigilna maša bele nedelje.

22. aprila, 2. velikonočna (bela) nedelja.

8. zjutraj zgodnja sv. maša.

9:30 dopoldan glavna sv. maša.

11:30 dopoldan, Brisbane, slovenska služba božja.

28. aprila, sobota.

7. zvečer vigilna sv. maša 3. velikonočne nedelje.

29. aprila, 3. velikonočna nedelja.

8. zjutraj zgodnja sv. maša.

9:30 dopoldan glavna sv. maša.

6. zvečer, Hamilton-Newcastle, slovenska služba božja.

1. maja, torek. Jožef Delavec.

7. zvečer sv. maša, začetek šmarnične pobožnosti s petimi litanijami in blagoslovom.

Mašni urnik od tu dalje je kot navadno: sv. maše so vsako soboto ob 7. uri zvečer (velja za nedeljo), ob nedeljah pa ob 8. zjutraj in ob 9:30 dopoldan.

ŠMARNIČNA POBOŽNOST V MESECU MAJU JE VSAK VEČER OB 7. URI, OB NEDELJAH PA PRI GLAVNI MAŠI OB 9:30.

BOŽJI GROB — Prilika za češčenje Najsvetejšega bo na veliki četrtek po sv. maši zadnje večerje. Duhovnik prenese Najsvetejše v "ječo", ki nas spominja dogodka, ko je bil Jezus prijet in v ječi do sodbe. Na veliki petek popoldan pa bo Najsvetejše izpostavljeno v božjem grobu, istotako cel dan na veliko soboto. Tako boste imeli dosti prilike priporočiti Jezusu v zakramentu ljubezni osebnosti in družinske zadeve, kakor tudi zadeve Cerkve; pri tem pa ne pozabite moliti tudi za mir na svetu in pravico vsem narodom ter posameznikom.

BLAGOSLOV JEDIL za veliko noč bo v Merrylandsu na veliko soboto popoldan ob 2. in ob 5. uri; pravtako zvečer po maši in na veliko noč po vseh mašah, tudi v drugih krajih izven Sydneja, kjer so velikonočne službe božje.

SPOVEDOVANJE va veliko noč je ves postni čas pred službo božjo, enako v velikem tednu pred svetimi opravili. Na velikonočno nedeljo ne bo spovedovanja, razen pred 8. sv. mašo. Prosimo vas, da čimprej opravite sv. spoved. Vendar naj bo pri tem poudarek, da smo na sv. spoved dobro pripravljeni. Spoved za veliko noč ni samo nekaka navada, ampak pomenila naj bi resnično poplajšanje in spreobrnjenje.

VSTAJENJE je starodavna slovenska navada. Tudi v Merrylandsu jo bomo obnovili na veliko soboto zvečer po vigilni maši. Po slovesnem petju aleluje bo procesija z Najsvetejšim. V procesiji bomo nosili tudi kip vstalega Zveličarja. Ob koncu bo evharistični blagoslov.

WOLLONGONG ima slovensko službo božjo na cvetno nedeljo, 8. aprila, in na veliko noč, 15. aprila, v Villa Maria kapeli ob 5. uri popoldan. Na cvetno nedeljo ob 3. uri popoldan je v St. Francis šoli slovenski pouk. — Pridite pravočasno k službi božji, da boste lahko zbrano opravili sv. spoved!

CANBERRA ima službo božjo na velikonočno nedeljo, 15. aprila, ob 6. uri zvečer. Nato pa zopet 20. maja ob 11:30 dopoldan. Je v cerkvi sv. Petra in Pavla v Garranu vsako tretjo nedeljo v mesecu.

BRISBANE ima velikonočno službo božjo na belo nedeljo, 22. aprila, ob 11:30 dopoldan v St. Mary's South Brisbane. Pred mašo prilika za sv. spoved.

NEWCASTLE ima slovensko službo božjo v nedeljo 29. aprila (ne 22. aprila, kakor je bilo oznanjeno po pomoti!) v cerkvi Srca Jezusovega v Hamiltonu. Pred mašo prilika za sv. spoved.

NAŠI BOLNIKI. — Poskrbimo, da bodo za velikonočne praznike prejeli sv. zakramente. Obvestimo duhovnika, da bolnike lahko obišče. Lepo je, če se jih imenoma spomnimo pri naših nedeljskih službah božjih.

Res nekateri posamezniki ne žele, če se zve, da so bolni. Toda hudo je biti v bolezni osamljen in brez prijateljev. Če en ud naše skupnosti trpi, trpijo z njim vsi in vsi naj bi molili za bolnike, jih obiskovali ter jim po svojih močeh lajšali tegobe bolezni in samevanja.

"PIRHOVANJE" bo tudi letos v Auburn Town Hall. Vršilo se bo na velikonočni ponedeljek, 16. aprila od 6. ure zvečer do polnoči. Igral bo ansambel **"MAVRICA"**. Na sporedu je tudi srečolov. Podrobnosti bodo objavljene v velikonočnem **"Rafaelu"**. Da se izognemo nevšečnostim, vas prosimo, da rezervirate mesta osebno v Merrylandsu ali telefonsko na 637-7147.

MAJNIŠKO POBOŽNOST bomo imeli v Merrylandsu med tednom vsak večer ob 7. uri, ob nedeljah pa pri glavni maši. V torek, 1. maja, ko je god sv. Jožefa Delavca, bo slovesna otvoritev te pobožnosti s sv. mašo, petimi litanijami in blagoslovom. Vsi lepo vabljeni, še posebej rojaki iz Merrylandsa in bližnje okolice. Vsak rojak v Sydneyu naj bi si prizadeval, da bi prišel vsaj parkrat k tej lepi tradicionalni pobožnosti. Marija vabi!

BUTARICE za cvetno nedeljo bomo delali na cvetno soboto dopoldan ob 10. uri. To je 7. aprila. Starše prosimo, da pridejo v Merrylands skupaj z otroki in prinesejo nekaj primerne zelenjave. Ostalo bomo tu preskrbeli. Butarice bodo otroci prinesli k blagoslovu na cvetno nedeljo. Blagoslov se bo vršil na cerkvenem dvorišču, od koder bodo butarice nosili v procesiji v cerkev.

PUSTNI PIKNIK v Merrylandsu je lepo uspel. Hvala ležni smo vsem za številno udeležbo, materam še posebej hvala za izvrstno pecivo. Doprinos za gradbeni fond je bil \$880.28. Drugi piknik je v načrtu za nedeljo 6. maja. Že sedaj vabljeni!

VELIKONOČNA ODDAJA NA 2EA v priredbi verskega središča bo na velikonočno sredo, 18. aprila, ob 7. uri zvečer. Ta oddaja se ne ponovi naslednje jutro, ker je zdaj vsak četrtek zjutraj ob 7. živa oddaja (ne ponovitev prejšnjega večera).

PROJECT COMPASSION šparovčke naj bi v postnem času prav pridno polnili v prihranki od pritrgovanja Janez Pavel II. je v enem svojih postnih nagovorov poudaril, da bistvo posta in pokore ostane, le način se je spremenil. Človek se mora neprestano očiščevati in z zatajevanjem utrjevati za boj proti slabemu nagnjenju in proti skušnjavam razkristjanjenega sveta okrog njega. — Šparovčke prinesite v Merrylands na veliko soboto in nedeljo, ali čimprej po veliki noči. Kot rečeno, bo tudi letos polovica skupne vsote šla za naše afriške misijonarje, polovico pa bomo poslali na Paulian Association, da jo razdeli potrebnim v Malaziji.

ZAROČENCEM sporočamo, da se je treba zdaj prijaviti za poroko več mesecev prej. To pa zato, da se lahko uredi za obvezno udeležbo tečaja za pare,

ki se nameravajo poročiti. Ti tečaji so organizirani po raznih sydenyskih okrajih. Cerkev gleda na sv. zakon zelo resno. Duhovnik, ki par poroči, mora biti prepričan, da sta zakonca dobro pripravljena na ta važen korak. Če tega prepričanja nima, jih v vesti ne sme poročiti. Zaročenci naj bi se res zavedali, da je za cerkveno poroko potreben pravi namen. To je, da bosta zakonca spolnjevala dolžnosti, ki jih zahteva krščanski zakon. Cerkevna poroka ne pomeni dosti, če pred njo in po njej zakonca ne živita krščansko. Je samo zunanja slovesnost, brez resnične vsebine. Lahko pa je in naj bi tudi bila za sleherni mladi par **res novi začetek** resničnega krščanskega življenja, ki ga mlada družina nujno potrebuje. Koliko več družin bi ostalo srečnih, ko bi se novoporočenci tega v dobri in iskreni volji zavedali!

NOV GROB. — V ponedeljek 26. februarja je v Wagga Wagga, N.S.W., umrl rojak **VLADO JAKOB GROS**. Rojen je bil 3. avgusta 1919 v Krki pri Stični na Dolenjskem kot sin Antona in Terezije r. Strah. V Avstralijo je prišel nekaj let po končani drugi svetovni vojni, torej med prvimi begunci. Dolga leta je služil kot glavni kuhar v učiteljskem kolegiju v Waggi. Leta 1963 se je v Melbournu poročil z Marijo Zavodnik, ki je prišla za njim v Avstralijo iz vasi Podbukovje. Poleg nje zapušča zdaj tudi trinajstletno hčerko Terezijo, dočim mu je brat umrl pred nekaj leti.

Pokojni Vlado je že več let bolehal. Imel je nesrečo, ko ga je na cesti zadel avtomobil; od takrat se ni več popravil. Teden pred smrtjo jo še prejel maziljenje in sveto popotnico ter je bil tako lepo pripravljen na odhod v večnost, ko mu je možganska kap končno pretrgala nit življenja.

Pogrebna maša je bila v stolnici sv. Mihaela v Wagga na pepelnico sredo. S farnim duhovnikom je maševal tudi dr. Ivan Mikula. Sledil je pokop na tamkajšnjem livadnem pokopališču.

Družini pokojnika naše iskreno sožalje, njega pa se spomnimo v svojih molitvah!

Krsti

David Sedmak, Canley Heights, N.S.W. Oče Franc, mati Marija, roj. Markovič. Botrovala sta Angel in Olga Uljan — Merrylands, 10. februarja 1979.

Bruno Adolf Lapornik, Wagga Wagga, N.S.W. Oče Adolf, mati Matilda, rojena Babšek. Botrovala sta Emil in Katarina Goranec — Merrylands, 10. februarja 1979.

Andrew Marko Krajc, Westmead, N.S.W. Oče Marko, mati Anne, rojena Rouse. Botrovala sta Nikolaj Krajc in Susan Browne — Merrylands, 25. februarja 1979.

Poroka

Pavle Letnar, rojen in krščen v župniji Jesenice-Koroška Bela, živeč v Kogarah, N.S.W. in **Janja Slevce**, rojena v Ljubljani, krščena v župniji Ljubljana-Sv. Križ. Priči sta bila Franc Rožanc in Valentina Mimich — Merrylands, 24. februarja 1979.

P. VALERIJAN

SAMO CIVILNO POROČENA

„...Velika noč prihaja. V tem času — in pred božičem — še bolj čutim, da mi nekaj manjka. K spovedi in obhajilu namreč ne morem, ker sem samo civilno poročena. Sem že poskušala, pa nisem dobila odveze...“
(N.N., Melbourne)

RAZUMEM težave, na katere mnogi ob privoljenju v civilno poroko niti ne mislijo. In vendar je za katoličana civilna poroka le pogodba v okviru državnih zakonov, v božjih očeh pa ne velja nič več kot skupno življenje brez blagoslova, ker ji manjka božji pečat zakramenta katoliške Cerkve. V teh primerih je nemoogoče prejeti spovedno odvezo. Za prejem odveze se namreč zahteva ne le priznanje grehov in kesanje, ampak tudi trdni sklep poboljšanja — tega zadnjega pa ni ob dejstvu, da ima spovedanec (ali spovedanka) namen po spovedi oditi nazaj k svojemu drugu v neporočeno skupno življenje. Odvezo Cerkev devoljuje le v izrednih primerih: ob smrtni bolezni, ali pa ko civilno poročena, ki zakona ne moreta urediti in zaradi družine tudi ne oditi vsaksebi, sprejmeta gotove pogoje (skupno življenje kot brat in sestra).

NAŠA LUC (mesečnik za Slovence na tujem) je pred nekaj leti prinesla članek v obliki „župnikovega pisma“ z naslovom: **Vama, ki se nista poročila v cerkvi**. Z malenkostnimi popravki z ozirom na naše razmere in nekaj novih cerkvenih odločb ga tu objavljam v celoti:

DRAGA MOJA, ki vaju ne poznam!

Res, ne poznam vaju. A vama vseeno pišem. Pišem zato, ker nista cerkveno poročena, ker vajina zveza ni bila v cerkvi blagoslovljena.

Da kar skraja povem: zaradi tega vaju ne obsojam. Nimam pravice, tudi kot duhovnik ne (četudi se moram do vaju pri podeljevanju zakramentov ravnati po svoji vesti in pravilih Cerkve). Pa saj imata nekoga drugega, ki vama na dnu duše — morda bolj po tihem, a še vedno dovolj glasno, da ga ne moreta preslišati — vedno znova govori, da to ni prav. To je vajina vest, božji glas, ki vama govori, da vajino razmerje ni pravilno, da mu nekaj manjka. (Mogoče vaju pa tudi dobra mati iz domovine po pismih sprašuje, ali sta že cerkveno poročena). Kakorkoli že, v urah, ko sta sama, se znova oglasi od časa do časa očitke vesti... Na drugi strani pa spet ne moreta razumeti, kako naj bi bila ljubezen, ki jo drug do drugega gojita, greh.

Prava ljubezen nikoli ni greh. A vprašanje je, ali stoji vajina medsebojna ljubezen na tistem temelju,

na katerem edinem je mogoče graditi pravo ljubezen in zvestobo.

Moje mišljenje je tako: Kdor je samo civilno poročen, temu tega temelja manjka. Manjka mu namreč poguma, da bi se vezal z ljubljenim človekom za vse življenje, samo z njim, nepreklicno in za vedno, do smrti. Kdor je samo civilno poročen, tak dejansko kaže — pa čeprav si tega sam sebi ne upa priznati — da računa na možnost ločitve in nove civilne poroke, če bi ga zakon, v katerem sedaj živi, ne zadovoljil.

Vprašajta se sama, ali je to še ljubezen, prava, čista, nedeljiva in izključna? Ali ni to le bolj ali manj pogodba, civilni dogovor, od katerega je mogoče odstopiti, če pridejo in kadar pridejo težave?

Vidita, to je tisto pogrešno in zati grešno v vajinem medsebojnem razmerju, iz katerega sta izključila Boga — Ljubezen samo. Ne, ljubezen ni greh; greh je, ker se imata premalo rada, ker vajini medsebojni odnosi niso prava, globoka in resnična ljubezen.

“Kaj naj storiva?” se sprašujeta. “Že več let sva civilno poročena, imava že otroke, pa naj se greva še enkrat poročita? Saj bi se nama vsi smejali!”

Ne, to ni res! Prav nihče se vama ne bo smejal. Iz preprostega razloga, ker za to sploh zvedel ne bo, če vidva nočeta. Oklicev ni treba in duhovnik bo znal zadevo držati zase. Vidva sama lahko v dogovoru z duhovnikom določita celo cerkev, čas in kraj poroke. In če ne želita imeti za priče pri poroki kakih ožjih znancev ali prijateljev, vama bo duhovnik rade volje preskrbel priči.

Tudi pred tako imenovanim “spraševanjem” ali poukom pred cerkveno poroko ne imejta strahu! Duhovnik se bo z vama po domače pogovoril o verskem življenju ter o vprašanih zakonskega in družinskega življenja. Dal vama bo mogoče kako knjižico, da si najosnovnejše versko znanje osvežite. Seveda, glavne resnice svoje vere je že treba poznati, a z nekaj dobre volje je mogoče tudi to doseči.

Morda se pa bojita stroškov poroke: novo obleko si bo že treba kupiti, povabiti na kosilo znance in prijatelje in bogve koliko bo župnik zaračunal... Ne, slovenski duhovnik ne bo nič računal, če sama ne želita iz dobre volje dati kak dar cerkvi. Vsem ostalim stroškom se je pa tudi lahko ogniti, če mislita, da bi vaju preveč stalo.

Tako res ni nobene resnične ovire več za vajino cerkveno poroko.

Ne, stvar le ni tako preprosta, bosta morda rekla. Pri naju je zadeva bolj zamotana. Moj zakonski partner ni naše vere, je evangeličan, protestant. Ali se z njim sploh morem cerkveno poročiti?

Seveda se lahko. Najlepše je seveda, če po nauku in lastnem spoznanju ter odločitvi postane katoličan, kar pa se ne zgodi vedno. A tudi kot član druge vere more s katoliškim drugom k poroki v katoliško cerkev. V tem primeru veže katoliškega druga obveza, da se bo držal svoje vere in dajal nekatoliškemu drugu dober zgled ter skrbel, da bodo otroci, ki bodo v zakonu

rojeni, tudi katoliško krščeni in vzgojeni.

Vse prav in v redu, vaju slišim govoriti. A kaj, ko vse to, kar ste doslej omenili, za naju ne pride v poštev. Res sva samo civilno poročena, a cerkveno se sploh ne moreva poročiti, čeprav si to želiva. Bila sva namreč že enkrat cerkveno poročena, oba ali eden od naju; seveda z drugim zakoncem, ki pa še živi.

To je seveda bolj kočljiva zaveda. Vajin prvi zakon je bil morda res nemogoč: ni bilo sreče, ni bilo prave ljubezni, ni bilo zvestobe, mogoče (najbrž zelo verjetno) je bilo tudi premalo molitve. Sledilo je grenko razočaranje, temu pa hrepenenje po novi ljubezni in novem iskanju sreče.

Zakaj je prišlo v prvem zakonu tako daleč? Po krivdi enega ali drugega zakonca? Ali pa mogoče, ker sta se zmotila? Mislila sta, da sta za skupaj, pa sta kasneje spoznala, da sta tako različna in je postajalo skupno življenje res pravi pekel.

Mogoče je ta vajin prvi zakon pred Bogom celo neveljaven, če so mu morda od vsega početka manjkali tisti pogoji, ki so za veljavni zakon potrebni. A kaj, ko je v vajinem primeru morda to pred Cerkvijo nemogoče dokazati, saj sta pred poroko podpisala, da vesta, da je zakon neločljiv in da gresta vanj popolnoma svobodno in neprisiljeno.

In če ni nikjer pomoči vajinemu položaju? Kaj naj storita?

Rešitev je v vaju samih. V vajini molitvi drug za drugega, da bi dobila moč za izpolnitev jasno spoznane božje volje. Saj čutita, kako vama glas vesti jemlje notranji mir in srečo.

Tu so otroci, za katere sva odgovorna, pravita. Tu je toliko in toliko let skupnega dela in kar je delo v najinem domu ustvarilo. Tu je toliko misli in čustev, toliko življenja, da bi razdiranje vsega tega pomenilo malodane smrt za oba, ugovarjata.

Razumem vaju, dobro vaju razumem. Nista prva. Ne enkrat sem se pozno v noč pogovarjal s človekoma v enakem položaju, kot je vajin. A kaj naj vama rečem?

Molita redno, hodita vsako nedeljo h Kristusovi daritvi, četudi ne moreta k spovedi in obhajilu, delajta dobro vsem ljudem in bodita dobra do vseh, pomagajta vsem, kolikor moreta. Mogoče vama zaradi vajine dobrote Bog sam poišče pot, po kateri bosta svoje razmerje končno le uredila in spet našla božji mir.

Pa še nekaj: Pokličita me po telefonu, da se zme-nimo za razgovor, če se vama zdi. Mogoče bomo pa skupaj našli kakšno stezo iz vajine velike težave.

Sprejmita lep pozdrav od svojega župnika!

Morda pa bo le kdo v teh vrsticah spoznal božjo milost, ki ga kliče, da uredi svoj zakon. Če zakona res ni mogoče urediti, mu bodo pa te vrstice "župnika", ki ni spodaj podpisani, povedale, da ni vedno duhovnik tisti, ki "noče". Osebo lahko mirno rečem, da mi je ureditev zakoma vedno v veliko veselje in zadoščenje. Tudi pri nas smo tajno in brez objave uredili v teku let že kar precej zakonov. Žal pa so tudi v naši skupnosti civilni zakonci, ki bi zakon mogli urediti, pa nimajo dobre volje.

P. BAZILIJ

Kar malo po veliki noči diši tale avstralski motiv . . .

PO STATISTIKI, ki jo je objavila knjiga "Freedom in the World 1978" (izšla lani v New Yorku), so z ozircom na znane politične jetnike 1978 človeške pravice kršene v državah po sledečem redu, če upoštevamo število jetnikov v primerjavi s številom prebivalstva: Poljska 6 političnih jetnikov, Madžarska 2, Rumunija 6, Sovjetska zveza 286, Čehoslovaška 22, Bolgarija 18, Jugoslavija 76, Vzhodna Nemčija pa 142 političnih jetnikov. Kot vidimo, ima najboljšo oceno Poljska, Jugoslavijo pe prekaša samo Vzhodna Nemčija. Če primerjamo število pripornikov s številom prebivalstva, je v Jugoslaviji kar trikrat toliko političnih jetnikov kot pa v sami Sovjetski zvezi.

Če smo količkej iskreni, nam takale statistika da misliti, saj ni iz trte zvita.

JUBILEJNO LETO bo obhajala letos slovenska župnija v Torontu, Kanada: srebrni jubilej, kar je zaživela. Leto 1954 je bilo leto gradnje cerkve Marije Pomagaj, ki jo je potem na zadnjo adventno nedeljo, 19. decembra 1954, torontski nadškof kardinal James McGuigan slovesno blagoslovil. Župnijo vsa leta vodijo slovenski lazaristi, njen prvi župnik pa je bil dr. Jakob Kolarič CM.

V letošnjem praznovanju bo gotovo kar precej cerkvenih in drugih prireditev. Vodstvo župnije vabi svoje farane: Ponosno tekmojmo v hvaležnosti! Zaključek jubilejnega leta bo na zadnjo adventno nedeljo, ko bo pomožni torontski škof in rojak dr. Lojze Ambrožič opravil v slovenski cerkvi zahvalno daritev. Škof je bil prvi farni novomašnik in je torontski slovenski župniji prinesel veselje prve nove maše 5. junija 1955 prav v cerkvi, ki zdaj praznuje srebrni jubilej.

Kopija brezjanske Marije Pomagaj, ki kraljuje v torontski cerkvi, je delo akademskega slikarja pokojnega frančiškanskega patra Blaža Farčnika. Naročil jo je pok. sydneyški p. Bernard za svojo cerkev, ki jo je zgradil v Detroitu. Kasneje jo je ustoličil v cerkvi v Vinelandu, Ont., kamor je hodil misijonarit med

Z VSEM VETROV

kanadske Slovence, raztresene po farmah Niagarskega polotoka. Ko je bil leta 1950 zopet med njimi, je našel Marijino podobo vso zaprašeno in zapuščeno v prostorih pod cerkvijo. Odnese jo je k bratu Lojzu, očetu sedanjega škofa dr. Ambrožiča, ki se je medtem s svojo družino naselil blizu Toronta. Pri Ambrožičevih je ostala, dokler jo ni na prošnjo dr. Kolariča dobila torontska slovenska skupnost. Ustoličili so jo blizu vrat v cerkvi Mount Carmel, kjer so se zbirali k slovenski službi božji. Dne 8. decembra 1954, ko je pok. škof dr. Gregorij Rožman opravil v novi cerkvi prvo daritev, je podoba zakraljevala na glavnem oltarju.

Po svoje zanimiva zgodba — za nas tudi zato, ker je imel naš pokojni o. Bernard pri njej svoje prste.

LA SCALA, slovito milansko operno gledališče, je 21. januarja izvajala evropsko premiero novega oratorija "Izgubljeni raj", dočim je bila svetovna premiera 29. novembra lani v Chicagu. Na besedilo angleškega pesnika Johna Miltona ga je skomponiral znani poljski skladatelj krščanske inspiracije in ravnatelj konservatorija v Krakovu Krištof Penderecky. Kritika je delo zelo pohvalila. Oratorij temelji na skrivnosti borbe med dobrim in zlim, med življenjem in smrtjo, finale pa le izzveni v upanju in osvobojenju. Glasbeno je delo zelo pestro, saj v njem sodelujejo solisti, recitatorji, balet te mešani in otroški zbor z velikim orkestrom.

Milanska Scala je 8. februarja poklonila drugi del izvirnega oratorija papežu Janezu Pavlu II. Dirigiral je avtor sam. Po koncertu se je papež krajši čas zadržal v pogovoru z avtorjem in izvajalci.

BOLGARSKI katoliški škof Dobrin Dobranov nikakor ni mogel dobiti podjetja, ki bi prevzel pleskanje zunanjščine stolnice v Plovdivu. Kamor se je obrnil, je naše same izgovore — očitno je ukaz od zgoraj zahteval bojkot verskega objekta. Končno se je dogovoril s svojimi duhovniki, razkropljenimi po deželi, pod roko pa nakupil barve. Prišli so v Plovdiv in skupno olepšali zunanost stolnice. Poročilo pravi, da bi nobeno podjetje ne opravilo boljšega dela.

LETO sv. Bazilija Velikega imenuje grška pravoslavna Cerkev letošnje leto, ker mineva 1600 let od smrti očeta vzhodnega menišstva. Poseben odbor v Atenah bo pod vodstvom atenskega nadškofa primasa

TOYOTA

AMI City

555 ELIZABETH STREET, MELBOURNE

Se morda zanimате za nakup avtomobila?
Pod odličnimi pogoji Vam ga posreduje
rojak

FRANK SAJOVIC

Telefon: 743 4705 in 354 8487

Seraphima vodil priprave, da bodo grško javnost primerno seznanili z življenjem in delom tega velikega cerkvenega učitelja.

BERNARDKINO leto pa imenujejo to leto v Lurdu, znanem francoskem romarskem središču pod Pireneji. Pastirica Bernardka, ki se ji je prikazovala Marija in jo danes častimo kot svetnico, je umrla 1879 v samostanu kot redovna sestra. Slovesnosti stoletnice bodo trajale vse leto in v Lurdu so napovedane za letos že izredno številne romarske skupine.

ČASOPISJE je poročalo o italijanski vasi Lu, ki je vsekakor dosegla svetovni rekord svoje vrste: ima 141 živečih duhovnih poklicev — duhovnikov, redovnikov in redovnic, četudi šteje komaj 1700 prebivalcev. Rekord pojasnjujejo z dejstvom, da so v vasi pred sto leti krščanske matere ustanovile posebni krožek, da bi tako "nekaj storile v pospeševanje duhovniških poklicev". Uspele so in še uspevajo s svojo molitvijo in krščansko vzgojo.

SOVJETSKA revija "Znanost in religija" v posebem članku svari pred "novo modo mladih" — modo nošenja križcev okrog vratu. Revija piše, da je treba vsaj mladince, ki so povezani v mladinsko zvezo, odvrčati od takega zadržanja. Članek izraža upanje, da je to le kratkotrajna muha, ki nima globljih verskih temeljev. Križce nezakonito izdelujejo zasebni obrtniki, članek pa zato priporoča družbenim podjetjem, naj izdelujejo razne druge znake kot "amulete" (lastovke, galebe, sidra, meče in podobno), ki bodo križce hitro preplavili. — Morda res, morda pa tudi ne. Vsekakor bi ob tem poročilu kaj lahko vzdihnili: Uboga mogočna Sovjetska zveza, ki ji že šestdeset let sveti rdeča zvezda, pa se danes boji — skromnih križcev na vratih mladine...

ZNANA uvodna melodija vatikanskih radijskih oddaj je v letošnjem februarju slavila tridesetletnico, kar se je po zračnih valovih prvič oglasila svetu. Melodijo je zložil češki skladatelj Jan Kancha na besedilo srednjeveške pesmi "Christus regnat, Christus vincit, Christus imperat" (Kristus kraljuje, Kristu zmaguje, Kritis vlada).

Vatikanski radio oddaja v 33 jezikih, tudi našem. Druge je povedano, da smo lani praznovali že 30. letnico teh slovenskih oddaj.

V ENI PREJŠNJIH številkih **MISLI** sem omenjal Japonce v Južni Ameriki, ki imajo že kar lepo število lastnih tam rojenih duhovnikov, nekaj pa jih je prišlo tudi iz Japonske za njimi opravljat dušnopastirsko službo. Tako Japonska, sama misijonska dežela, že po potrebi pošilja misijonarje v druge dežele.

Zdaj pa sem bral, da so tudi afriški škofje na zasedanju svoje škofovske konference izrazili željo, naj bi se nekaj mladih črnih duhovnikov odločilo "iti v misijone". Kam pa? Tudi v Brazilijo, kjer poleg omenjenih Japoncev živi veliko črncev, ki so jih nekoč

Potujete v Rim? — Dobrodošli!

HOTEL BLED

Via S. Croce in Gerusalemme, 40

00185 ROMA (ITALY) Tel. (06)777102

II. Kat. — Sobe s kopalnico, radioaparatom, klimatsko kontrolo. Centralna lega. Prostor za parkiranje. Restavracija. Slovensko osebje.

vozili tja kot sužnje. Beli duhovniki med njimi nimajo dosti uspeha, njih afriški črni rojaki z evangelijskim oznanilom pa bodo morda le sprejeti. Tako bodo afriški misijoni dali nekaj svojih sadov drugam — četudi bi bili brez dvoma potrebni doma.

BOLJ kot je komplicirano, dražje je in če še uspehi niso dovoljni, se davkoplačevalec mora jeziti. V ZDA se objavili, da je zadnje ljudsko štetje stalo državo 250 milijonov dolarjev, pa še ni bilo tako skrbno pripravljeno, da bi zajelo vse prebivalce: zgrešilo je do osem milijonov ljudi.

Novo ameriško štetje bo leta 1980. Pripravljenci že zdaj ugotavljajo, da bo stalo štirikrat toliko kot je zadnje: okoli en bilijon dolarjev. Bodo vsaj uspehi dovoljni?

TA JE PA LEPA! Nekje sem bral, da so italijanski lastniki barov — v poudarek pomena in priznanja novega papeža — iznašli novo mešanico pijače. Krstili so jo za "Wojtyla Cocktail". Njena sestava je tale: tri petine poljske vodke, ena petina suhega vermuta in ena petina sladkega vermuta. Dodati je treba zdrobljene ledu in primernih dišav. Kakšnih dišav, pa recept ne pove. Kdor zna mešati, bo menda že znal tudi te izbrati.

Kdor naročnikov bo "Wojtyla koktelj" poskušal — lepo prosim: ne na mojo odgovornost in garancijo!

ZE DRUGE volitve po Francovi smrti so imeli ta mesec v Španiji. Volilci so pokazali svojo demokratsko zrelost: večina se je odločila za sredinsko-desničarsko vlado. Opozicijska socialistična stranka je ostala v manjšini, da drugih, med njimi komunistične stranke, sploh ne omenjamo.

O ZDRUŽENIH državah evropskih se včasih sliši in nedavno je med člani diplomatskega zbora pri Vatikanu vzbudil pozornost govor, ki ga je imel na simpoziju o "krščanski Evropi" firenški nadškof kardinal Benelli. Prireditelj je bila v Gazzadi del Varese. Kardinal je izjavil, da se apostolski sedež zelo zavzema za združeno Evropo. Dodal pa je, da Cerkev ne name-rava podpreti kakšne določene smeri, bodisi politične ali ustavne, ker je to stvar laikov.

Dragi Striček!

Začnjiš si nas spraševal, če poznamo tisti znak. Seveda ga, pa tudi na prvi strani platnic ga imaš in zraven napisano: Mednarodno leto otroka. V šoli piše zraven te slike: International Year of the Child. Torej je letos naše leto, na kar smo ponosni.

Lepo sliko si objavil na platnicah. Mama mi je povedala, da sta to dva begunčka iz Vietnama, ki sta izgubila svoj dom. Zakaj je na svetu toliko krivice in trpljenja? Ali ne bo nikoli lepše? V šoli smo govorili o tem in smo sklenili: Ko bomo mi veliki, ne bomo hoteli vojske. Vsi ljudje na svetu bodo živeli v zadovoljstvu in nihče ne bo lačen.

Lepe pozdrave vsem Kotičkarjem, najlepše pa Stričku! — **John Batic**, 13 let, St. Ives, N.S.W.

Lepo, da si se spet oglašil. Tvoje pismo je bilo prvo o znaku Leta otroka. In Bog te usliši, da bi bilo na svetu vse lepo, ko boš ti s svojimi sošolci odrasel. Žal ne bosta mir in blagostanje odvisna samo od vas...

Za praznike se otrok, ki trpijo po svetu, še posebej spomni. Upam tudi, da za lačne zdaj v postu nabirajo žrtvice. Lep pozdrav! — **Striček**.

Dragi Kotičkarji! — Naj se še jaz oglasim, če me bo Striček dal v svoj Kotiček. Zdaj se bliža velika noč

VELIKA NOČ

**ZVONČKI BELI PRIKEPELI
SO IZ TAL
IN PO LOKI ZAZVENELI:
"KRIST JE VSTAL!"**

**VEJE VRBA UPOGIBLJE
V BISTRI VAL
IN SE ŠEPETAJE ZIBLJE:
"KRIST JE VSTAL!"**

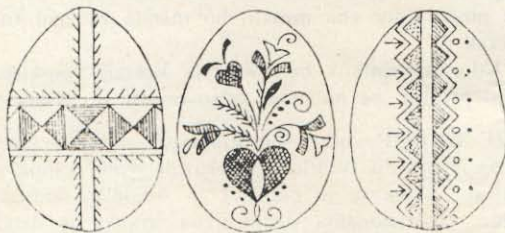
**KVIŠKU ŠKOREC JE POGLEDAL,
SFRFOTAL,
DA OBLAČKOM BI POVEDAL:
"KRIST JE VSTAL!"**

**SONČNI ŽAREK IZZA GOR JE
PRISIJAL
IN JE VEST RAZLIL NA MORJE:
"KRIST JE VSTAL!"**

in bomo spet barvali. pirhe. Mama bo spekla potico, pa tudi šunko bo skuhala. Ata ima rad hren, jaz pa ne, ker preveč peče. Mama pravi, da pri vseh teh dobrotah ne smemo pozabiti tistih, ki so po svetu lačni. Zato zdaj v postu tudi v naši družini nabiramo zanje in mečmo v skupni šparovček. A odpovedati se raznim dobrotam in sladkarijam ni tako lahko. Rajši bi ne jedel juhe, ki ji tako ne maram.

Vesele praznike Stričku in vsem Kotičkarjem! — **David Perc**, 12 let, Croydon, Vic.

Velikonočni pirhi

Za veliko noč barvamo jajca. Pobarvanim jajcem rečemo „pirhi“. Ponekod jim pravijo tudi „pisanke“, ker naredijo jajca lepo pisana, okrašena z različnimi okraski, ornamentami. V Sloveniji posebno lepo krasijo pirhe v Beli krajini.

DRAGI OTROCI!

Za velikonočne praznike bi vam zopet rad pripravil veselje natečaja, kdo izmed kotičkarjev bo najlepše pobarval tele tri pirhe ter spodnjo sliko zajčkov in gob. Pirhe gotovo poznate, zajčke pa tudi — še celo "Easter Bunny", četudi v resnici zajček nima nobene zveze z lepim pomenom velike noči za kristjana. Velikonočni prazniki nas spominjajo Jezusovega trpljenja in smrti na križu, še bolj pa poudarijo Njegovo vstajenje iz groba, kakor ste se učili pri verouku.

Vsekakor: tu imate sliko pirhov in zajčkov z gobami. Barvice v roke in na delo! Trije najboljši "umetniki" bodo dobili nagrado.

Toda ne pozabite pisma pravočasno odposlati: žrebanje bo na cvetno nedeljo, 8. aprila. Torej dosti časa za vse. Vesele praznike vam vsem želi — **STRIČEK**.

KRIŽEM AVSTRALSKE SLOVENIJE

CARINA, QLD. — Rad bi poslal nekaj pojasnil oz. popravkov k januarskemu poročilu Ivana Pišotka ob priliki društvenega Miklavževanja. Sam piše: "... to je bil, če sem prav poučen, prvi obisk Miklavža s spremstvom v Brisbanu." Mnogi starejši tukajšnji naši naseljenci se bodo še spominjali, da je **PLANINKA** že v svojih nežnih detinskih letih obstoja priredila nekaj uspešnih Miklavževanj s spremstvom in obdarovanjem takratnih res še mnogoštevilnih malčkov slovenskega pokolenja. Miklavža je igral pokojni Jože Čarman, ki se je pripeljal v B.F.F.S. dvorano, kjer smo imeli dolga leta društvene prireditve, na okrašenem vozičku in v spremstvu angelov. Pri nakupu darov so pomagale gospe Kristina Plut, Kristina Vujica, Marija Čeh, Pepca Šilec... naj mi oprostite, če mi je katero ime ušlo iz spomina!

Vem, da mi Ivan ne bo zameril popravka, obenem pa ne dvomin, da je pisal z najboljšo voljo. A takrat ga nač še ni bilo med nami, kakor tudi drugi kasneje prispeli rojaki niso poučeni o prvih razvojnih letih društvenega življenja in težkočah v zvezi z obstankom. Ako sem prav poučen, je večina današnjega članstva "mlajšega pokolenja" (seveda ne po letih!), doseljena kasneje iz drugih krajev. V teku 24ih let obstoja društva se je marsikaj spremenilo: eni so ostali zvesti do danes, drugih se v družbi ne vidi več, tretji so morali napolniti vrzel med obema skupinama. Glavno je, da se delo **PLANINKE** nadaljuje. Leta tečejo in mi z njimi. **PLANINKA** pa stoji tik pred "srebrno poroko". Ob tej priliki se bomo vsekakor morali spomniti tudi tistih ob začetku, ki so takrat žrtvovali čas in možnost za tukajšnjo slovensko skupnost, da je do utesanitve društva sploh prišlo. Seznam pokojnih takratnih delavcev za skupno stvar je že presegel številko deset, drugim živim pa manjka le še nekaj let do upokojitve.

Naj za konec čestitam **MISLIM**, ki so nas z novim letom pozdravile v novi obleki in na boljšem papirju. Le naj nas še dolgo obiskujejo! Prepričan sem, da bi brez Bernardovega tiskovnega sklada in brez mirnih živcev urednika oz. upravnika ne preživele "srebrnih let". — Urednika in vse sotrudnike pozdravlja — **Janez Primožič**.

CAMPBELLTOWN, S.A. — Lepe pozdrave iz Adelaide s sporočilom, da je za misijonarja p. Miha zopet nekaj nabranega. Moram pa reči, da smo zadnje čase malo zadremali, ali pa sem se jaz premalo potrudil pri nabiranju po Adelaidi. Tu so imena novih darovalcev: \$20.—Alojz Poklar; \$12.—Družina Mirko Cuderman, (Qld.); \$5.—Ana Kustec (Qld.) za lačne,

Alojz Golja (Vic.), L. B. Brodnik (N.S.W.) namesto božičnih voščil znancem, Albina Konrad (N.S.W.) in I. Jenko. Pripisati moram še dar \$30.—, ki so ga našemu misijonarju poklonili učiteljica Davorina Gustinčič in otroci adelaidske slovenske šole. Odpovedali so se obisku cirkusa v prid lačnim otrokom Zambije. — Njim in vsem darovalcem naj Bog obilo poplača!

Misijonar p. Miha mi je pisal pred prazniki iz novega naslova (Franciscan Centre, Box 992, Ndola, Zambia), kamor ga je škof premestil. Takole pravi med drugim: "... Dali so mi predmestno župnijo Chifubu, v kateri bom ostal vsaj tri leta, če ne šest, kakor je v navadi. Ko mi je škof izročil dekret, mi je tudi toplo položil na srce povečanje cerkve, ker sedanja ne zadostuje potrebam ljudi in hitremu naraščanju števila vernikov. V župniji je približno 60-70,000 ljudi in med njimi

OPALI

Ogleduješ po lepem darilu, zlasti morda pred obiskom domovine?

Oglasi se pri nas: imamo bogato izbiro

BRUŠENIH OPALOV in DRAGIH KAMNOV,
izdelujemo pa tudi **ZLATNINO in SREBRNINO**
po lastnih načrtih ali Vaših željah.

Ko kupujete opale, drage kamne, zlatnino, zaročne
in poročne prstane...

OBIŠČITE NAS!

Pomenili se bomo v slovenskem jeziku!

KOVAC'S GEMS & MINERALS

291-293 Wattlefree Road,

EAST MALVERN (Melbourne), 3146

Telefon: 509 1611

SLOVENSKO MIZARSTVO

se priporoča melbournskim rojakom
za izdelavo kuhinjskih omar
in drugega pohištva
po zmerni ceni.

Telefon:
459 7275

FRANC ARNUŠ
76 Beverley Road,
ROSANNA, Vic.

Potrebujete TAPETNIKA?

RUDI BABICH

obnavlja in popravlja kuhinjske stole,
naslonjače in zofe ter vse ostalo,
kar morda v Vaši hiši kliče po tapetniku.

Iz starega novo po zmernih cenah!

Prepričajte se sami!

Nič Vas ne stane vprašati za ceno!

Telefon: 604 2038

217 Polding Street, Smithfield (Sydney), N.S.W.

okrog 20.000 katoličanov. Vsaki mesec je okrog 30 krstov. — Po pravici povem, da me je kar strah pogledati na hribček, na katerem je naselje in sem sam del tega morja duhovnih in materialnih potreb. Ne vem, kako bi župnijo sprejemal brez upanja na božjo pomoč. Tako pa sem zagrabil svojo kitaro in si dopovedal, da Rim ni bil zgrajen v enem dnevu. Počasi se daleč pride, so nas učili doma, da je ljudska modrost. Vam in prijateljem pa že zdaj hvala za vso pomoč; ...”

Tudi z moje strani vsem dobrotnikom še enkrat hvala!
— **Alojz Poklar.**

KAWANA WATERS, QLD. — Rada bi se iz srca zahvalila za sožalje, ki ste mi ga izrekli ob priliki smrti mojega sina Antona. V tolažbo mi je bilo, da sta se ga v MISLIH tako lepo spomnila gospod Primožič

in g. Pišotek, kakor tudi v zadnji številki p. Valerijan. V uteho so mi bili številni izreki sožalja, ki sem jih bila deležna v dneh žalosti od vseh strani. Posebej naj bi omenila p. Valerijana, ki je prišel tako daleč, da je sina v bolezni obiskal in mu prinesel tolažbo.

Saj ne bi mogla imenoma naštetih vseh družin, četudi bi jih rada. Omenim naj le sorodnike iz Melbourne, družino Emila in Olge Lagondar, ki je prišla sem na počitnice ravno za žalost. Vse ostale pa vključujem v to svojo zahvalo. Naj jim Bog obilo povrne za vse, kar so storili dobrega sinu Antonu v dneh bolezni, ob prerani smrti pa v tolažbo meni, ki sem ostala tako sama na svetu.

Ker že ravno pišem, pošiljam uredništvu še tole starodavno pesem. Škoda bi bilo, da bi se pozabila in izgubila. Znam jo že od svoje rane mladosti. Zlasti pred veliko nočjo smo jo radi prepevali, seveda v svojem prekmurskem dialektu. Takole se glasi:

*Prelepo ravno mi poljé,
po polju mi en fantič gre,
pa on si poje tak lepó,
kak da bi igral na žvegló.*

*Marija ga je srečala,
prelepo ga je vprašala:
Pa kaj si fantič tak vesel,
kaj si tak lepo pesmo pel?*

Dr. J. KOCE, 3 Beatrice Street, Kew, Vic. 3101 — Tel. 861 8076

(Najstarejši tudi po letih objavljjanja oglasov v Mislih)

ČE HOČETE POTOVATI,

se z zaupanjem obrnite name. Vse delo glede potovanja uredim brezplačno.

Samo v onih primerih, ko se hočem zavarovati radi izgube časa z dajanjem nasvetov, ki nimajo nobene zveze s potovanjem, mi plačajo stranke majhen depozit. Ko plačajo celo karto, mi pa plačajo toliko manj, kolikor so mi dale za depozit. Tako ne more biti z nobene strani nikakih očitkov in se ni treba nikomur nič bati. **Važno!** V vseh večjih mestih Evrope, Amerike in Kanade imam poleg poslovnih tudi osebne prijateljske zveze, kar je že večkrat prav prišlo rojakom, ki so pri meni naročili potovalne karte.

**TOUR WORLD INTERNATIONAL, 153 Collins Street,
Melbourne, 3000 — Tel. 63 4832, Consultant Dr. J. KOCE**

*Pa kaj nej bil bi jaz vesel,
da sem pri svetoy maši bil,
pa tam sem videl Jezusa,
Marijo, svet'ga Jožefa.*

*Pred jimi so cvele rožice,
za jimi so šle sirotice,
sirotice zapuščene,
od vseh ljudi zavržene.*

*Ne bojte se sirotice,
či ste ve zavržene,
či glij ste ve zavržene,
pri Bogi mate usmiljenje.*

*Pred jimi je križ, za jimi je križ;
Jezus krvavi je pot potil,
Jezus je milo bičan bil,
Jezus je s trnom kronan bil.*

*Jezus je težek križ nosil,
Jezus za nas je križan bil.
Pa on je rešo celi svet,
za nas grešnike mogo vmret.*

Prisrčne pozdrave! — **Ana Kustec.**

REŠITEV FEBRUARSKE KRIŽANKE:

Vodoravno: 1. delopust; 3. Krpan; 7. Zoo; 10. PPP; 12. srenja; 14. ga; 15. spotika; 18. pad; 19. ep; 20. lote-rija; 21. čaj; 23. tla; 24. rasa; 25. detece; 27. karavana; 28. citat; 30. otira; 32. rotacija; 35. lej; 36. as; 38. sli-
kar; 40. NS; 41. velika noč; 42. tat.

Navpično: 1. drget; 2. up; 3. krajec; 4. repatica; 5. ajda; 6. nak; 7. zaplate; 8. oslarije; 9. opora; 11. Piran; 12. skidati; 13. načeti; 16. otava; 17. tesar; 22. je; 26. cajna; 27. kolo; 29. tast; 31. Ra; 33. ol; 34. ako; 37. si; 38. S(rečko) K(osovel); 39. rt.

Urarsko in zlatarsko podjetje:
ALEXANDER WATCHMAKER & JEWELLER
31 The Centre, Seven Hills, N.S.W.
(nasproti postaje)
Telefon 622-1408

vam nudi 20% popusta na vsa popravila ur
in zlatnine (šest mesecev garancije) in 5% na
vse nakupe. Engraviranje imen brezplačno.

**HANDMADE JEWELLERY
DESIGNED AND MADE
IN OUR OWN WORKROOM**

Sydneyski rojaki, pridite in se sami prepričajte
o ugodnih pogojih.

Priporočata se
Edvard in Kristina ROBNIK

TISKARNA

POLYPRINT
PTY. LTD.

1 DODS STREET, BRUNSWICK, 3056, VIC.

TEL. 387 6922

se priporoča melbournskim Slovincem in slovenskim
podjetjem za razna večja ali manjša tiskarska dela

Rešitev so poslali: Majda Skubla, Lidija Čušin, Jože
Grilj, Karla Twrdy, Stanislava Lovkovič, Ivanka Zabkar,
Jakob Reven, Olga Bogovič, Anica Cuderman, Francka
Anžin in Marija Špilar, Minka Vravnik.

Izžrebana je bila **Stanislava Lovkovič.**

Rešitev uganke v pismu Marije Leben, ki smo ga
objavili v zadnji številki, pa se glasi: Orožnik, Krožnik,
brez začetne črke O ali K pa dobimo mesec **rožnik.**
Uganko sta pravilno rešila samo Jože Grilj in sestra
Ema. Žreb je določil nagrado prvemu.

Melbournski rojaki!

Zelite morda kupiti po zmerni ceni
KOKOŠI, ali zares **SVEŽA JAJCA**?

Oboje Vam nudi kokošja farma
Bruna in Alme SDRAULIG
(komaj miljo in pol od Slovenskega grička
v Elthamu).

Research Warrandyte Road, RESEARCH
Telefon: 437-1868

Priporočam se Slovincem
vzhodnega dela velikega Melbourn
za vsakovrstna avtokleparska dela,
avtobarvanje in podobno.

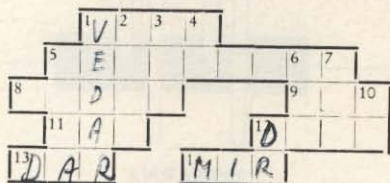
Popravljamo zasebno in za vse večje zavarovalnice.

A. V. MOTOR BODY REPAIRS
1/117 LEWIS RD., WANTIRNA SOUTH, 3152,
VIC. — Telefon delavnice 221 5536

TOWING SERVICE 24 ur dnevno
na telefonu 221 5757
ali pa doma — 232-4314

Rojak VOJKO VOUK

VELIKONOČNA KRIŽANKA

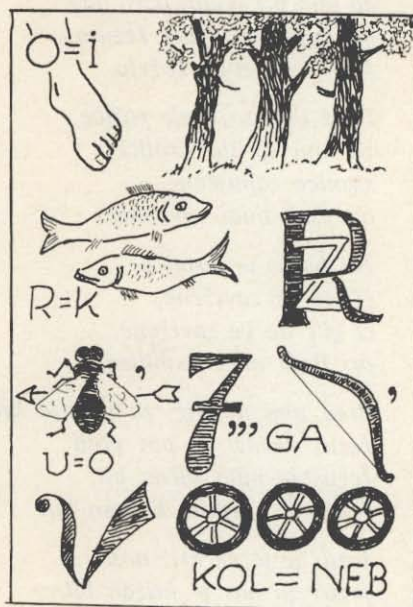
Vodoravno: 1. majhno naselje (množ.); 5. največji praznik v letu; 8. pameten; 9. svojilni zaimek; 11. druga (krajša) beseda za „rečeš“; 12. daljša glagolska oblika za „dá“; 13. darilo; 14. kar si želi ves pošten svet.

Navpično: 1. vesel; 2. moško ime; 3. mlečni izdelek; 4. vstavi IK; 5. tekočina; 6. osebni zaimek; 7. pijača; 10. prislov; 12. kratica za „doktor“.

Razvozljaj pomen slik, lepo po vrsti vstavi črke, ki so — bodisi med sliko ali ob sliki — in našel boš lep izrek.

Rešitev pošljite najkasneje do 8. aprila na uredništvo!

PODOBNICA

KDO BI VEDEL POVEDATI...

...kje živi **MARIJA KOBAL** rojena Terček, doma iz Malega Polja na Primorskem. Vsako sporočilo o njej bo hvaležno sprejeto pri slovenskem verskem središču v Sydneyu ali pa telefonsko na številki (02) 633-2991 (Jože Benk, Sydney). Če bere te vrstice sama, naj se oglasi na isto število zaradi važnega sporočila.

ALOJZ BAJC se že več let ni oglašil materi v domovino, zato jo skrbi, kaj je z njim. Žal nimamo podrobnih podatkov. Vemo, da je delal v gozdu in je imel pred leti nesrečo, ki mu je prinesla poškodbe na glavi. Ima ženo avstralskega rodu in družino petih otrok. Uprava **MISLI** bo radi volje posredovala kakršno koli sporočilo o njem.

MELBOURNSKI SLOVENC!

Kadar potrebujete **TAXI TRUCK** za selitev in podobno, se boste z **MAKSOM HARTMANOM** po domače pomenili za čas prevoza, delo pa bo opravljeno dobro in po konkurenčni ceni.

Kličite čez dan: 311 6366

RAPID TRANSPORT SERVICES PTY. LTD.
(vprašajte za Maksa Hartmana!)

Ob večernih urah

kličite Maksovo številko doma: 850 4090

“Pavliha” tako pravi...

- “Kaže, da je naš direktor zelo veren. Pravi, da globoko veruje, da se bomo iznebili izgub...”
- Po prijavah kršiteljev disciplinskih komisijam bi se dalo logično sklepati, da ga pri nas lomijo samo fizični delavci.
- Zdravnik-operator pacientu: “Zavod za socialno in zdravstveno zavarovanje zahteva od nas, da strogo varčujemo, zato vam bomo odščipnili samo pol mandeljnov.”
- “Kdaj lahko najkoristneje uporabimo pregovor ‘Molk je zlato!’?” — “Na sestanku.”

Zdravnik sede k bolniku na posteljo.

“Kaj pa vas boli?” ga vpraša.

“Zdaj noga, na kateri sedite.”

Melbournskim Slovincem
se priporoča kamnoseško podjetje

VIZZINI MEMORIALS

Verga Bros. Pty. Ltd.

9 TRAVALLA AVE., THOMASTOWN, VIC.

Telefon: 359 5509

Nagrobne spomenike izvršujemo po dogovoru.

Garancija za vsako delo!

F. T. ADMINISTRATIVE SERVICES PTY. LTD.
182 NORTON STREET, LEICHHARDT, N.S.W., 2040

TAX CONSULTANTS — INSURANCE BROKERS

Prevzemamo registracijo in popolno knjigovodstvo vsakovrstnih podjetij in družb ter kontraktorjev, kakor tudi posameznikov. Urejamo davčne obračune ("Income tax return"), rešujemo davčne probleme in nudimo potrebne nasvete.

Posvetujte se z rojakom

**V. FERFOLJA
J. M. THAME
E. WEINBERG**

Predstavljamo različna zavarovalna podjetja — "Tariff Companies".

Nudimo vam zavarovanja: za življenje, za bolezni, v nezgodah; zavarovanja nepremičnin itd. (Workers' Compensation, Public Risk, Superannuation scheme, Pension Funds).

TELEFON: SYDNEY 560-4766 in 560-4490

E.Z. OFFICE MACHINES

Zastopnik podjetij Olympia in Adler strojev se melbournskim Slovencem priporoča za prodajo novih in starih pisalnih, računskih in podobnih strojev vseh znamk.

Izvršujemo vse vrste popravil!

V zalogi imamo slovenske črke ČŠŽ, ki jih Vaš pisalni stroj morda še nima.

EMIL ZAJC

Telefon:
544 8466

9 Tennyson Ave.,
CLAYTON, Vic. 3169

Kaj pa NAROČNINA ???

Se želite naučiti voziti avto?

ŠOFERSKI POUK
Vam z veseljem nudi

**"FRANK'S
AVTO ŠOLA"**

**32 THE BOULEVARD, FAIRFIELD WEST. 2165
N.S.W.**

TELEFON: 72-1583

VIKTORIJSKIM SLOVENCEM

TOBIN BROTHERS
funeral directors

NA USLUGO V ČASU ŽALOVANJA

North Melbourne 189 Boundary Road, 329 6144

Malvern 1382 High Street, 509 4720

Noble Park 505 Princes Highway, 546 7860

Frankston 232 Cranbourne Road, 781 2115

Mentone 93 2460

SLOVENSKO-AVSTRALSKO DRUŠTVO CANBERRA Inc.

pozdravlja vse rojake
in brave MISLI
s pristrčnim vabilom:
**KADAR SE MUDITE
V CANBERRI,
OBIŠČITE NAS!**

Vsem rojakom in njih prijateljem sporočamo: naš DOM, poznan pod imenom TRIGLAV, na Irving Street, PHILLIP (CANBERRA), A.C.T., je odprt gostom vsak dan (vključno sobot, nedelj in praznikov, razen velikega petka in večera božične vigilijs) od 11.45 a.m. do 11.45 ure p.m.

Nudimo različno vsakovrstno postrežbo in številne slovenske pijače. Kuhinja ima domačo hrano po zelo zmerni ceni in je odprta od poldne do dveh ter od šestih do desetih zvečer, po dogovoru tudi izven teh ur. Osebe je slovensko. Tudi Vam bo vselej kdo na razpolago za razne informacije o Canberri in okolici.

KADAR SE MUDITE V CANBERRI: DOBRODOŠLI V SLOVENSKEM DOMU!

Naša telefonska številka: (062) 82 1083.

Ste poravnali naročnino za MISLI???

VAŠA DOMAČA TURISTIČNA AGENCIJA

PUTNIK

SLOVENIJA TRAVEL CENTRE

72 SMITH STREET, COLLINGWOOD, VIC., 3066

Telefon : 419-1584 in 419-2163

Rešujemo vse potovalne probleme za obisk domovine ali drugih delov sveta.

Naša brezplačna usluga: za obisk svojcev iz domovine Vam izpolnimo prošnjo ter jo brez Vaših potov oddamo emigracijskemu uradu.

Z nami se morete pogovoriti v domačem jeziku glede raznih potovalnih informacij, glede rezervacij, potnih listov in viz. Obrnite se na nas po telefonu, pismeno ali z osebnim obiskom naše pisarne. Za rezervacijo vozne karte pridemo po želji tudi na dom.

Redni poleti v domovino štirikrat na teden!

PUTNIK — SLOVENIJA TRAVEL CENTRE

Ivan Gregorich

(že od leta 1952 v Avstraliji na uslugo vsem, ki žele potovati)

Po urah:

Paul Nikolic, Nada Nakova, 48 Pender Street, Thornbury, Vic. 3071 — Tel. 44 6733

Ivan Gregorich, 1044 Doncaster Road, East Doncaster, Vic. 3109 — Tel. 842 1755